

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 mars 2005

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 25 juin 1993 sur
l'exercice d'activités ambulantes et
l'organisation des marchés publics**

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 25 juin 1993 sur
l'exercice d'activités ambulantes et
l'organisation des marchés publics en
vue de permettre au commerçant ambulant
d'engager un travailleur intérimaire en rem-
placement d'un salarié malade
ou accidenté**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE L'ECONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'EDUCATION,
DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET
DE L'AGRICULTURE

PAR
MME **Sophie PÉCRIAUX**

Documents précédents:

Doc 51 **1534/ (2004/2005)** :

001 : Projet de loi.

002 et 003 : Amendements.

Voir aussi :

005 : Texte adopté par la commission.

Doc 51 **0690/ (2003/2004)** :

001 : Proposition de loi de Mme Barzin et MM. Collard et Fourneaux.

002 : Farde.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 maart 2005

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 25 juni 1993
betreffende de uitoefening van ambulante
activiteiten en de organisatie van
openbare markten**

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 25 juni 1993
betreffende de uitoefening van ambulante
activiteiten en de organisatie van openbare
markten teneinde de markt- en straat-
handelaren toe te staan uitzendkrachten in
dienst te nemen ter vervanging van een door
ziekte of een ongeval getroffen werknemer**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN
DE LANDBOUW
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Sophie PÉCRIAUX**

Voorgaande documenten:

Doc 51 **1534/ (2004/2005)** :

001 : Wetsontwerp.

002 en 003 : Amendementen.

Zie ook :

005 : Tekst aangenomen door de commissie.

Doc 51 **0690/ (2003/2004)** :

001 : Wetsvoorstel van mevrouw Barzin en de heren Collard en Fourneaux.

002 : Kaft.

**Composition de la commission à la date du dépôt du rapport /
Samenstelling van de commissie op datum van indiening van het verslag :**
Voorzitter / Président : Paul Tant

A. — Membres titulaires/Vaste leden :

VLD Guy Hove, Pierre Lano, Georges Lenssen
PS Véronique Ghenne, Karine Lalieux, Sophie Pécriaux
MR Anne Barzin, Philippe Collard, Richard Fournaux
sp.a-spirit Magda De Meyer, Dalila Douifi, Koen T'Sijen
CD&V Trees Pieters, Paul Tant
Vlaams Belang Ortwin Depoortere, Jaak Van den Broeck
cdH Melchior Wathelet

B. — Membres suppléants/Plaatsvervangers :

Ingrid Meeus, Bart Tommelein, Luk Van Biesen, Ludo Van Campenhout
Jacques Chabot, Valérie Déom, Camille Dieu, Eric Massin
Valérie De Bue, Robert Denis, Corinne De Permentier, Dominique Tilmans
Anne-Marie Baeke, Philippe De Coene, Annemie Roppe, Greet van Gool
Simonne Creyf, Katrien Schryvers, Mark Verhaegen
Hagen Goyvaerts, Staf Neel, Frieda Van Themsche
Benoît Drèze, Damien Yzerbyt

C. — Membre sans voix délibérative/ Niet-stemgerechtigd lid :

ECOLO Muriel Gerkens

cdH	: Centre démocrate Humaniste
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	: Front National
MR	: Mouvement Réformateur
N-VA	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
PS	: Parti socialiste
sp.a - spirit	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
Vlaams Belang	: Vlaams Belang
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000 :	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000 :	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA :	Questions et Réponses écrites	QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN :	Séance plénière	PLEN :	Plenum
COM :	Réunion de commission	COM :	Commissievergadering
MOT :	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT :	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes : Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.laChambre.be	Bestellingen : Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

I. Procédure	4
II. Exposé introductif de la ministre des Classes moyennes et de l'Agriculture	4
III. Exposé introductif d'un des auteurs de la proposition de loi jointe, modifiant la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics en vue de permettre au commerçant ambulant d'engager un travailleur intérimaire en remplacement d'un salarié malade ou accidenté (DOC 51 0690/001)	10
IV. Discussion générale	10
V. Discussion des articles	20
VI. Votes	31

INHOUD

I. Procedure	4
II. Inleiding door de minister van Middenstand en Landbouw	4
III. Inleiding door een van de indieners van het toegevoegde wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten teneinde de markt- en straathandelaren toe te staan uitzendkrachten in dienst te nemen ter vervanging van een door ziekte of een ongeval getroffen werknemer (DOC 51 0690/001)	10
IV. Algemene bespreking	10
V. Artikelsgewijze bespreking	20
VI. Stemmingen	31

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet de loi au cours de ses réunions du 22 février et du 8 mars 2005,

I. — PROCÉDURE

Une proposition de Mme Trees Pieters (CD & V) d'organiser des auditions, notamment du Conseil supérieur des Indépendants et des PME ainsi que du Conseil de la Consommation a été rejetée par 8 voix contre 3.

II. — EXPOSÉ INTRODUCTIF PAR MADAME SABINE LARUELLE, MINISTRE DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE

«Le projet soumis exécute l'un des points de la Déclaration gouvernementale. Il prend place dans l'ensemble des mesures qui visent à favoriser le développement des PME et, par-là, la création d'emplois.

Le projet s'articule autour de deux pôles principaux. D'une part, il confère aux exploitants d'attractions foraines un statut et un cadre d'activités propres à assurer la pérennisation de la profession et donc des foires et, d'autre part, il réforme l'exercice des activités ambulantes en profondeur de manière à insuffler au secteur une nouvelle vitalité lui permettant de surmonter la crise qui le mine depuis une décennie.

Voici plus de vingt ans que les exploitants d'attractions foraines attirent l'attention des pouvoirs publics sur la précarité de leur situation. Le développement des parcs d'attractions, l'aménagement des centres urbains et le déplacement des foires vers la périphérie sont autant de facteurs qui ont fragilisé la profession. Parallèlement les exigences d'une clientèle toujours en quête de nouvelles sensations font évoluer les manèges vers toujours plus de sophistication. Elles génèrent des investissements et des coûts d'entretien sans cesse croissants.

La situation administrative du forain, par contre, n'a pas évolué. Celui-ci demeure confronté à des règlements fort différents d'une commune à l'autre. Il ne dispose d'aucune garantie en matière d'obtention et de conservation d'emplacement. Il ne peut concevoir de plan de carrière. Et, il n'a pas l'assurance, à la cessation de ses

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 22 februari en 8 maart 2005.

I. — PROCEDURE

Een voorstel van mevrouw *Trees Pieters (CD&V)* om hoorzittingen te organiseren met, onder andere, de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, alsook met de Raad voor het Verbruik, wordt verworpen met 8 tegen 3 stemmen.

II. — INLEIDING DOOR MEVROUW SABINE LARUELLE, MINISTER VAN MIDDENSTAND EN LANDBOUW

Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp geeft uitvoering aan een van de punten uit de regeringsverklaring en past binnen het geheel van maatregelen dat ertoe strekt de oprichting van KMO's - en dus ook het scheppen van banen - te bevorderen.

Het wetsontwerp is opgebouwd rond twee hoofdpijlers. Enerzijds voorziet het ten behoeve van de uitbaters van kermisattracties in een nieuwe regeling en in een raamwerk van eigen activiteiten, zodat hun beroep en bijgevolg ook de kermissen verder kunnen blijven bestaan. Anderzijds behelst het een grondige hervorming van de uitoefening van de ambulante activiteiten, teneinde de sector een nieuwe impuls te geven en hem aldus te helpen de crisis te bezweren waarin hij sinds een decennium verkeert.

Ruim twintig jaar geleden al wezen de uitbaters van kermisattracties de overheid op hun precaire situatie. Hun beroep kwam onder druk te staan door tal van factoren: de opkomst van de attractieparken, de praktijken op het stuk van stadsplanning en de «verbanning» van de kermissen naar de stadsrand. Parallel daarmee werd ook het publiek almaar veeleisender: door de hang van de bezoekers naar nieuwe sensaties moesten de draaimolens op steeds ingewikkelder concepten gaan berusten. Daardoor liepen de investerings- en onderhoudskosten voortdurend op.

De administratieve situatie van de foorkramers evolueerde daarentegen niet. Zo moeten zij nog steeds rekening houden met regels die sterk kunnen verschillen van gemeente tot gemeente. Daar komt nog bij dat ze er nooit zeker van zijn een standplaats te zullen krijgen en die ook te kunnen behouden. Aan carrièreplanning komen

activités, de pouvoir remettre son manège, puisqu'il n'a pas la garantie de pouvoir transférer ses emplacements à son successeur. Il faut l'avouer, cette situation n'est guère enviable.

Que réclament précisément les exploitants d'attractions foraines? Un statut, qui soit en même temps une reconnaissance du service socio-économique qu'ils rendent à la communauté et une protection juridique analogue à celle dont bénéficient les commerçants ambulants sur les marchés. C'est à ces attentes que s'efforce de répondre le présent projet.

Il offre aux forains un statut calqué sur celui des commerçants ambulants, en le modulant en fonction des spécificités de la profession. Ce statut se confère par le biais d'une autorisation nécessaire à l'exercice de l'activité. Cette autorisation est liée à la catégorie d'attraction exploitée. Elle permet ainsi de s'assurer que le forain satisfait aux exigences du métier.

A côté du statut, le projet prévoit l'instauration d'un socle minimal de règles communes à tous les règlements de foire. Ce socle est mutatis mutandis comparable à celui applicable aux marchés. Il vise, d'abord, à la mise en œuvre de modalités transparentes d'attribution des emplacements. Il institue, ensuite, un régime de garanties objectives de conservation de ces emplacements et de transmission de ceux-ci à la cession de l'attraction. Et, il consacre, enfin, le système de «zones bleues», destiné aux candidats forains, pour assurer la pérennité de la profession. Ce projet se veut répondre aux attentes des forains tout en respectant l'autonomie des communes.

Le deuxième pôle est consacré aux activités ambulantes. Il tend essentiellement à donner au secteur les moyens de faire face à la crise qu'il connaît. Les statistiques sont éloquentes. Elles confirment les doléances de la profession. Entre 1994 et 2000, elles montrent que le nombre des demandes de renouvellement de cartes de commerçant ambulant est tombé de 19.000 à 13.600. Cette baisse correspond à une diminution de 30%. Les chiffres sont encore plus alarmants en ce qui concerne les starters. Leur nombre est passé de 9.600 à 4.300 et a donc chuté de 55%. Depuis, la situation stagne. Si rien n'est fait, c'est une profession mais aussi toute une tradition qui périront.

ze dan ook niet toe. In geval van stopzetting van hun activiteiten zijn foorkramers er evenmin zeker van dat ze hun attractie kunnen overdragen, want ze kunnen niet beloven dat hun eventuele overnemer óók hun standplaatsen krijgt. Kortom: de situatie van de foorkramers is allesbehalve rooskleurig.

Maar wat willen de foorkramers precies? Een regeling die tegelijkertijd een erkenning vormt van de sociaal-economische dienst die zij aan de samenleving verschaffen, evenals een rechtsbescherming naar analogie van die welke de ambulante marktkeuzers genieten. Dit wetsontwerp strekt ertoe daarop een antwoord te bieden.

Het is de bedoeling de foorkramers een regeling te bieden die is geënt op die voor de ambulante handelaren, maar die tegelijk ook wordt afgestemd op de specifieke kenmerken van het beroep. Wie die regeling wil genieten, moet eerst een machtiging krijgen om een activiteit als foorkramer uit te oefenen. Die machtiging hangt af van de categorie waaronder de attractie valt en waarborgt dat de foorkramer aan de beroepsvereisten beantwoordt.

Naast die regeling komt er ook een minimaal corpus van regels, dat voor alle kermisreglementen hetzelfde is. Dat corpus zal te vergelijken zijn met de gemeenschappelijke regels die voor de markten werden ingesteld. In de eerste plaats zal worden gezorgd voor transparante voorwaarden met betrekking tot de toekenning van de standplaatsen. Vervolgens zorgt de in uitzicht gestelde tekst voor objectieve waarborgen inzake het behoud van die standplaatsen en de overdracht ervan wanneer de attractie van eigenaar verandert. Tot slot wordt ten behoeve van de kandidaat-foorkramer een systeem van «blauwe zones» ingesteld, dat tot doel heeft de toekomst van het beroep veilig te stellen. Dit wetsontwerp strekt er dus toe tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de foorkramers, maar tegelijkertijd respecteert het de autonomie van de gemeenten.

De tweede pijler waarop dit wetsontwerp berust, heeft betrekking op de ambulante activiteiten. Het is voornamelijk de bedoeling de sector de nodige middelen te verschaffen om de crisis waarin hij thans verkeert het hoofd te bieden. De statistieken spreken voor zich en bevestigen de klachten van de mensen uit de sector. Voor de periode 1994-2000 blijkt eruit dat het aantal aanvragen tot hernieuwing van een leuderskaart is teruggefallen van 19.000 tot 13.600, met andere woorden een daling met 30%. Wat de starters betreft, zijn de cijfers nog alarmerender: van 9.600 ging het naar 4.300, ofwel een terugval met 55%. Na 2000 is de situatie gestagneerd, maar als niet wordt ingegrepen dreigt niet alleen een hele traditie, maar ook een hele beroepstak verloren te gaan.

Quelles sont les causes de cette situation? Sans doute la conjoncture économique a-t-elle son influence, mais, il convient de le souligner, cette crise est survenue au moment où le commerce ambulante connaissait un vif regain d'intérêt avec le développement des marchés du terroir et des marchés festifs et même avec la remise à l'honneur des marchés communaux. Ce paradoxe, la longueur de la crise, la teneur des plaintes des professionnels ont poussé à en rechercher les raisons dans une cause plus profonde, structurelle, celle-là, la législation-même. Il faut bien l'admettre, en effet, l'excès d'encadrement, de velléités protectionnistes se sont retournés contre la profession. Ces intentions, apparemment louables, agissent, en réalité, comme un véritable carcan. Elles empêchent non seulement le développement de l'activité mais encore toute possibilité de réponse à l'évolution socio-économique. Ce carcan se marque principalement au niveau de l'emploi et du champ d'exercice de l'activité.

Dans le domaine de l'emploi, les diverses restrictions censées protéger le secteur interdisent le recours à certains statuts: celui d'aidant (seul l'aidant apparenté au patron est admis), celui d'intérimaire, celui d'apprenti. Elles limitent aussi le recours au statut de salarié, à six unités si l'activité s'exerce sur les marchés; à celui de gérant et d'associé actif, à trois unités dans le même cadre d'activités. A côté de ces restrictions légales, apparaît aussi une limitation plus insidieuse. La lourdeur de la procédure d'octroi des autorisations interdit dans les faits tout remplacement de courte durée mais aussi tout recrutement à court terme. Il est donc impossible de remplacer une personne malade et de répondre aux pics d'activités. Et, dernière tracasserie administrative: toutes les autorisations de l'entreprise doivent être renouvelées tous les six ans. Cette obligation interdit évidemment toute perspective à long terme! Vous en conviendrez, voilà toute une série d'embûches au développement naturel d'une entreprise, qui suffisent à expliquer le déclin de la profession. Comment aurait-on envie de se lancer et d'investir dans un cadre d'activité aussi contraignant?

Un second carcan se retrouve au niveau du champ d'exercice de l'activité. Sous l'empire de la loi de 1986, le flou de certains articles, l'annonce d'une réforme en profondeur ont favorisé le développement de toute une série de pratiques. Ces pratiques, la loi de 1993 les a rejetées dans l'illégalité. Il s'agit, entre autres, des ventes sur les accotements des routes, sur les parkings des

Hoe is een en ander zo ver kunnen komen? Wellicht speelt de economische conjunctuur een rol, maar er zij wel op gewezen dat de crisis is opgedoken in een periode waarin de ambulante handel opnieuw grote belangstelling begon te genieten: denken we maar aan de markten voor streekproducten, de feestmarkten en zelfs de herinvoering van de gemeentelijke markten. Die paradox, alsook het feit dat de crisis maar blijft aanslepen en de teneur van de klachten uit de sector, hebben de aandacht verlegd naar het zoeken van de dieperliggende, structurele oorzaken. Op die manier kwam men bij de wetgeving zelf terecht. We kunnen er immers niet omheen dat de overreglementering en protectionistische reflexen zich uiteindelijk tegen de sector zelf hebben gekeerd. Hoe lovenswaardig die inspanningen op het eerste gezicht ook zijn, op den duur leiden ze tot heuse verstarring. Niet alleen verhinderen ze de verdere ontwikkeling van de activiteiten, maar bovendien maken ze het volkomen onmogelijk in te spelen op de sociaal-economische evoluties. Die verstarring komt het duidelijkst tot uiting op het stuk van de werkgelegenheid en in de activiteitendomeinen.

Op het stuk van de werkgelegenheid is het, ingevolge een aantal beperkingen die worden geacht de sector te beschermen, onmogelijk bepaalde arbeidsrechtelijke statuten toe te passen: bijvoorbeeld die welke van toepassing zijn op helpers (alleen met de uitbater verwante helpers zijn toegestaan), op uitzendkrachten en op mensen onder leercontract. Ook de inschakeling van loontrekkenden wordt beperkt tot zes, indien de activiteit op een markt wordt ontplooid. Het aantal uitbaters en vennoten wordt in dit geval dan weer beperkt tot drie. Naast die wettelijke restricties is er ook nog een ander, verraderlijker pijnpunt: de procedure voor de toekenning van een machtiging maakt het in feite onmogelijk iemand tijdens een korte periode te vervangen of op korte termijn iemand in dienst te nemen. Een zieke vervangen of inspielen op activiteitspieken zit er dus niet in. En dan is er nog een laatste administratieve belemmering: alle vergunningen moeten om de zes jaar worden hernieuwd. Die verplichting maakt een langetermijnstrategie uiteraard onmogelijk! Gelet op al die hinderpalen voor een vlotte uitbouw van een onderneming, is het niet verwonderlijk dat het beroep van foorkramer erop achteruitgaat. Hoe kan men in een zo beknottende context nog zin hebben een activiteit te starten en erin te investeren?

Een tweede belemmering heeft een weerslag op de activiteiten waarmee de sector zich mag bezighouden. Toen de wet van 1986 nog van toepassing was, hebben de vaagheid van een aantal wetsartikelen en de aankondiging dat er een grondige hervorming op til was, een hele reeks van praktijken doen ontstaan. Door de wet van 1993 werden die praktijken illegaal. Het gaat

grands magasins, mais aussi des marchés privés. Nombre de ces pratiques ont persisté sous un couvert plus ou moins légal (notamment en jouant sur le caractère ambulante ou sédentaire de l'activité). Leur situation n'est pas saine, mais, il faut le reconnaître, ces activités ont pu persister parce qu'elles répondent à un besoin. Les rejeter à nouveau reviendrait à poursuivre une culture de l'équivoque et à ignorer les réalités de terrain.

Ce sont ces carcans que le présent projet s'efforce de remplacer par un encadrement plus souple, compatible avec les impératifs d'une entreprise moderne. D'abord, il ouvre la profession à toutes les formes de travail. Ensuite, il lui confère un système d'autorisation modulable: strict pour le commerce de porte en porte (le maintien d'une autorisation personnelle) mais propre à répondre aux besoins immédiats pour les autres lieux d'activité (sans doute une autorisation au nom de l'entreprise pour les préposés). Enfin, il dote la profession d'un régime d'autorisation durable jusqu'à la cessation de l'activité. Le rôle de contrôle dévolu jusqu'à présent au renouvellement sera confié à l'administration. Grâce aux banques de données dont elle dispose, et notamment la Banque Carrefour des Entreprises, celle-ci pourra régulièrement vérifier la situation du commerçant ambulante. Quant au contrôle des préposés, il se fera, via le système Dimona.

C'est également un cadre plus souple, calqué sur les réalités de terrain que le projet offre au commerce ambulante. En élargissant son champ d'action, il fait d'abord rentrer dans la légalité les activités ambulantes qui subsistent par des biais équivoques. Ensuite, en ouvrant les marchés à l'initiative privée, il répond aux espoirs des commerçants ambulants en attente d'emplacements sur des marchés communaux saturés. Par la même occasion, il offre peut-être une possibilité de complément d'activités au petit commerce sédentaire. Il confère aussi aux communes, qui n'en ont pas les moyens, la faculté de se doter de marchés là où le besoin s'en fait sentir (dans certains de nos villages par exemple). Il offre encore aux producteurs et à leurs associations un réseau d'écoulement aujourd'hui interdit! Il offre également aux consommateurs un commerce de proximité doté de produits différents de ceux de la grande distribution. Enfin, en confiant aux communes le soin d'organiser les activités

bijvoorbeeld om de verkoop langs de weg of op de parkeerterreinen van grote winkels, maar ook om particuliere markten. Een aantal van die praktijken zijn blijven voortbestaan, omdat ze binnen een wettelijke schemerzone vielen (bijvoorbeeld doordat men interpretatief kon «spelen» met de ambulante of sedentaire aard van de activiteit). Die gang van zaken is niet gezond, maar het valt niet te ontkennen dat het voortbestaan van die activiteiten te danken is aan feit dat ze aan een vraag beantwoorden. Door ze opnieuw te verwerpen, volhardt men in de dubbelzinnigheid en verliest men voeling met de realiteit.

Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp strekt ertoe voormelde belemmeringen weg te werken door in een nieuwe, soepelere regeling te voorzien die aangepast is aan de context waarbinnen de moderne ondernemingen moeten werken. Ten eerste wordt ervoor gezorgd dat het beroep in aanmerking komt voor alle arbeidsvormen. Vervolgens wordt voorzien in een moduleerbare machtigingsregeling: strikt voor de huis-aan-huisverkoop (handhaving van een persoonlijke machtiging), maar aangepast aan de onmiddellijke behoeften voor de andere plaatsen waar de activiteit kan worden ontplooid (wellicht een machtiging in naam van de onderneming voor de werknemers). Tot slot komt er een regeling waarbij de machtiging effect sorteert tot de dag waarop de activiteit wordt stopgezet. Het toezicht, dat tot dusver vooral op de hernieuwing van de machtigingen was toegespitst, zal worden uitgevoerd door de administratie. Dankzij de gegevensbanken waarover de administratie beschikt, en inzonderheid dankzij de Kruispuntbank van de Ondernemingen, kan zij de situatie van de ambulante handelaar geregeld nagaan. Het toezicht op de werknemers zal dan weer via het Dimona-systeem gebeuren

Voorts biedt het wetsontwerp de ambulante handel ook een soepeler raamwerk, dat beter aansluit bij de realiteit. Door de werkingssfeer uit te breiden, worden eerst en vooral een aantal activiteiten gelegaliseerd die tot dusver in een schemerzone werden uitgeoefend. Door vervolgens de markten open te stellen voor privé-initiatief, wordt soelaas geboden aan de ambulante handelaars die vergeeft wachten op standplaatsen op de reeds overvolle gemeentelijke markten. Tezelfdertijd schept het wetsontwerp misschien een kans voor de sedentaire kleinhandel, in de vorm van aanvullende, ambulante activiteiten. Voorts krijgen de gemeenten die daartoe niet de nodige middelen hebben, de mogelijkheid markten te organiseren zo daaraan een behoefte bestaat (in bepaalde dorpen bijvoorbeeld). Ook de producenten en hun belangenverenigingen kunnen aldus profiteren van een nieuwe - en tot dusver verboden - manier om hun producten aan de man te brengen! De consumenten

ambulantes, il leur confère l'opportunité d'obtenir une répartition judicieuse de l'offre commerciale sur leur territoire.

Voici les grandes lignes du projet. Comme vous pouvez le constater, celui-ci recherche un équilibre entre toutes les parties concernées. C'est la raison pour laquelle il a fait l'objet d'une très large concertation auprès de ses différents acteurs: les commerçants ambulants et sédentaires et les exploitants forains, via leurs associations et organisations représentatives, les communes, par le biais de leurs associations mais aussi de leurs ministres de tutelle, et, enfin, les consommateurs et la distribution, via le Conseil de la Consommation.

Ce projet utilise le procédé de la loi-cadre. L'expérience montre, en effet, que la matière comporte des aspects multiples et divers, sujets à de promptes évolutions. Il est difficile, en conséquence, de légiférer dans le détail sans courir le risque de voir la législation rapidement dépassée. Cette matière se prête donc mieux à la mise en place d'un cadre édictant des principes et des lignes directrices suffisamment précises que pour atteindre le but que le législateur s'est fixé. C'est ce que le projet s'est efforcé de réaliser. Cette note introductive ne serait évidemment pas complète si l'on n'évoquait pas les brocantes. Qu'en est-il exactement de la situation du secteur?

Les chiffres cités dans la Proposition de loi de Monsieur le Sénateur Roelandts du Vivier sont officiels, mais ils doivent être tempérés. Selon ceux-ci, entre 1993 et 2000, le nombre de commerçants ambulants a chuté de 74.000 à 15.300 et celui des brocanteurs ambulants de 3.500 à 750. En réalité, les chiffres de 1993 sont surévalués. La suspension du renouvellement sexténal des cartes de commerçant ambulant entre 1983 et 1993 a, en effet, eu pour conséquence de maintenir statistiquement «en vie» des titulaires de carte qui avaient cessé leur occupation. Ont donc été additionnés pendant dix ans tous les détenteurs d'autorisations et tous les starters, sans que soient soustraits de ce chiffre ceux d'entre eux qui avaient quitté la profession. Quand on sait que le taux de mobilité du secteur est très élevé, l'on comprend que l'on ne peut accorder crédit aux données citées.

Les chiffres issus de la TVA offrent une approche plus fiable. Ils ne recouvrent toutefois pas la même popula-

kunnen dan weer terecht in buurthandels waar ze andere producten dan in de grootwarenhuizen kunnen vinden. En doordat, ten slotte, de gemeenten ook zelf ambulante handel mogen organiseren, zullen zij het handelsaanbod op hun grondgebied evenwichtiger kunnen spreiden.

Tot zover de krachtlijnen van het wetsontwerp, waarmee duidelijk een evenwicht wordt beoogd tussen de diverse betrokken partijen. Om die reden is de opmaak ervan voorafgegaan door zeer breed overleg met de verschillende actoren: de - zowel ambulante als sedentaire - handelaars en de foorkramers (via hun representatieve verenigingen en organisaties), de gemeenten (eveneens via hun verenigingen maar ook via hun toezichhoudende minister) alsook, tot slot, de consumenten en de distributeurs (via de Raad voor het Verbruik).

Voor dit wetsontwerp werd de techniek van de kaderwet gebruikt. De ervaring leert immers dat deze aangelegenheid tal van diverse aspecten behelst, die bovendien onderhevig zijn aan snelle evoluties. Bijgevolg is een gedetailleerde wetgeving moeilijk werkbaar, omdat ze snel door de feiten zal zijn achterhaald. Deze aangelegenheid wordt dan ook het best geregeld door de instelling van een raamwerk met beginselen en krachtlijnen die voldoende precies zijn om de door de wetgever beoogde doelstelling te bereiken. Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp moet dat dus waarmaken. Deze inleidende beschouwingen kunnen uiteraard niet volledig zijn als wordt voorbijgegaan aan de rommelmarkten.

De cijfers die in verband met de situatie in die sector worden aangehaald in het wetsvoorstel van senator Roelandts du Vivier, zijn weliswaar officieel maar ze moeten wel worden getemperd. Zo zou het aantal ambulante handelaren tussen 1993 en 2000 zijn gedaald van 74.000 tot 15.300, en het aantal ambulante rommelhandelaren van 3.500 tot 750. In feite zijn de cijfers van 1993 overschat. De opheffing van de zesjaarlijkse hernieuwing van de leurderskaarten tussen 1983 en 1993 heeft tot gevolg gehad dat de statistieken melding zijn blijven maken van heel wat kaarthouders die hun activiteit eigenlijk al hadden stopgezet. Gedurende tien jaar werden alle mensen met een machtiging en alle starters samengeteld, zonder dat van dat cijfer het aantal personen werd afgetrokken dat het beroep had verlaten. Aangezien de sector wordt gekenmerkt door een zeer groot verloop, kan men begrijpen dat de cijfergegevens waarnaar wordt verwezen niet als erg betrouwbaar kunnen worden aangemerkt.

De cijfergegevens afkomstig van de BTW staan borg voor een meer betrouwbare aanpak. Die cijfergegevens

tion, puisqu'ils regroupent commerçants sédentaires et ambulants et ne prennent pas en compte les personnes qu'elles emploient. Les données disponibles ne couvrent également que les années 1996 à 2000. Elles montrent cependant que si diminution il y a, celle-ci n'a pas l'ampleur que l'on aurait pu présager. En effet, le nombre d'assujettis a glissé de 4.336 en 1996 à 4.010 en 2000, marquant une baisse de 7% et celui des déclarants effectifs (càd. ceux dont le chiffre d'affaires est supérieur à 5577 euros) est passé, pour les mêmes années, de 2.569 à 2.500, ce qui correspond à une diminution de moins de 3%. Nous sommes donc loin d'un secteur en totale déconfiture.

Il n'empêche que ce secteur mérite toute notre attention. C'est pour cette raison que j'ai fait réaliser une enquête sur la situation des brocantes par mon Administration du Contrôle et de la Médiation. Cette enquête a porté sur un échantillon représentatif de 1.235 personnes réparties sur douze brocantes, situées à Bruxelles et dans nos dix provinces. Sur ces 1.235 personnes, 846 étaient des particuliers et 389 des commerçants. Nous y reviendrons. Mais, je puis dès-à-présent vous communiquer que le nombre d'infractions relevées n'atteint pas les chiffres que l'on pouvait craindre, puisqu'il concerne 72 personnes, soit 5,8% de l'échantillon. Les contrevenants sont essentiellement des faux-particuliers. Il n'en demeure pas moins que ce chiffre est encore trop élevé.

À l'évidence, les moyens compliqués mis en œuvre par le passé, telles la carte de brocanteur ou encore l'instauration de listes de participants ont tous échoué. Il faut donc se diriger vers des méthodes simples. Par exemple, l'obligation d'identification des commerçants qui, en distinguant le professionnel du particulier, préviendra les abus les plus flagrants ou encore l'identification de critères de comportements incompatibles avec le statut d'une personne privée, comme l'utilisation de moyens disproportionnés avec la qualité de particulier. Voilà des pistes intéressantes que mon Administration étudie. C'est sans doute la voie à prendre.

Elles offrent en tout cas l'avantage d'un contrôle aisé sans porter atteinte au phénomène socio-économique que constituent les brocantes.

bestrijken evenwel niet dezelfde bevolking omdat ze ambulante en niet-ambulante handelaars samenvoegen en geen rekening houden met de personeelsleden die ze in dienst hebben. Bovendien hebben de beschikbare gegevens alleen betrekking op de periode 1996-2000. Zij tonen nochtans aan dat weliswaar sprake is van een zekere daling, die echter niet de omvang heeft die in de lijn der verwachtingen lag. Het aantal BTW-plichtigen is immers gedaald van 4336 in 1996 naar 4010 in 2000, wat neerkomt op een daling met 7 %. Tijdens diezelfde periode is het aantal feitelijk declaranten (met een omzet van meer dan 5577 euro) gedaald van 2569 naar 2500, wat neerkomt op een vermindering met minder dan 3 %. Wij hebben dus alleszins niet te maken met een sector die compleet aan het instorten zou zijn.

Zulks belet niet dat deze sector al onze aandacht verdient. Daarom heeft de minister de onder haar ressorterende «algemene directie controle en bemiddeling» een onderzoek doen uitvoeren naar de situatie op de rommelmarkten. Dat onderzoek had betrekking op een representatieve steekproef van 1235 personen, opgesplitst over 12 rommelmarkten in Brussel en in onze 10 provincies. 846 op dat totaal van 1235 personen waren particulieren, tegenover 389 handelaars. We zullen hierop later terugkomen. Maar de minister kan nu reeds mededelen dat het aantal geregistreerde overtredingen onder de cijfers bleef waarvoor men beducht was: het gaat immers om 72 personen, of 5,8% van de steekproef. De overtreders zijn in hoofdzaak schijnparticulieren. Dat neemt uiteraard niet weg dat dit cijfer nog altijd te hoog ligt.

Het hoeft geen betoog: de ingewikkelde methodes die in het verleden werden opgezet, zoals de «rommelkaart» of nog de invoering van deelnemerslijsten, zijn op een mislukking uitgedraaid. Zoeken naar eenvoudige methodes is dus de boodschap. Daarbij kan worden gedacht aan een voor de verkopers geldende identificatieplicht. Op die manier zou een onderscheid kunnen worden gemaakt tussen de beroepsverkoper en de particulier en zouden de meest in het oog springende misbruiken kunnen worden voorkomen. Een andere methode zou kunnen bestaan in het opstellen van gedragscriteria die onbestaanbaar zijn met het statuut van een particulier, zoals de aanwending van middelen die in niet in verhouding staan tot de status van particulier. Dat zijn enkele denksporen die de diensten van de minister momenteel bestuderen.

Zulks is ongetwijfeld de weg die we moeten inslaan. Die methodes bieden hoe dan ook het voordeel dat een vlotte controle mogelijk wordt, zonder dat het sociaal-economische verschijnsel van de rommelmarkten schade berokkend wordt.

III. — PROPOSITION DE LOI JOINTE, MODIFIANT LA LOI DU 25 JUIN 1993 SUR L'EXERCICE D'ACTIVITÉS AMBULANTES ET L'ORGANISATION DES MARCHÉS PUBLICS EN VUE DE PERMETTRE AU COMMERÇANT AMBULANT D'ENGAGER UN TRAVAILLEUR INTÉRIMAIRE EN REMPLACEMENT D'UN SALARIÉ MALADE OU ACCIDENTÉ, DÉPOSÉE PAR MADAME ANNE BARZIN ET MESSIEURS PHILIPPE COLLARD ET RICHARD FOURNAUX (DOC 51 0690/001)

Madame Anne Barzin (MR) procède à l'exposé introductif de cette proposition, en se référant au document 51 0690/001, pages 3 et 4, reprenant les développements de cette proposition de loi.

Pour conclure, le membre insiste sur le fait que ce projet permettrait d'opérer le remplacement du salarié malade ou accidenté dans un délai rapide, puisque le fonctionnaire compétent devrait envoyer la carte au demandeur dans les 3 jours ouvrables à compter de la réception de la demande.

IV. — DISCUSSION GÉNÉRALE

Mme Sophie Pécriaux (PS), au nom de son parti estime que le projet de loi doit trouver un équilibre délicat, qui vise à régler la vie économique d'un secteur particulier et il faudrait plutôt parler de secteurs économiques, au pluriel, tant les «activités ambulantes» peuvent être diverses. En effet, régler en un seul texte des activités à la fois si semblables et si diverses que les foires, les marchés communaux, les brocantes... relève de la gaure.

Le commerce ambulant est une forme d'activité économique à la fois ancestrale et prometteuse notamment en termes de création d'emplois et il est indispensable de lui donner un cadre législatif adapté, objectif que la législation actuelle ne permet plus. Exagérément tâtillonne, elle peut par certains aspects constituer un obstacle à l'activité et il est aujourd'hui nécessaire de la réactualiser.

Il est bon de voir l'activité de forain reconnue et de mettre ainsi fin à une bizarrerie législative qui ne prévoyait que la vente sur la voie publique et pas le spectacle ni vraiment les services.

III. — TOEGEVOEGD WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 25 JUNI 1993 BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN AMBULANTE ACTIVITEITEN EN DE ORGANISATIE VAN OPENBARE MARKTEN TENEINDE DE MARKT- EN STRAATHANDELAREN TOE TE STAAN UITZENDKRACHTEN IN DIENST TE NEMEN TER VERVANGING VAN EEN DOOR ZIEKTE OF EEN ONGEVAL GETROFFEN WERKNEMER, INGEDIEND DOOR MEVROUW ANNE BARZIN EN DE HEREN PHILIPPE COLLARD EN RICHARD FOURNAUX (DOC 51 0690/001)

Voor de inleidende uiteenzetting in verband met dit wetsvoorstel verwijst *mevrouw Anne Barzin (MR)* naar blz. 3 en 4 van DOC 51 0690/001, dat de toelichting bij dit wetsvoorstel omvat.

Voorts onderstreept het lid dat dit wetsontwerp het mogelijk maakt een door ziekte of een ongeval getroffen werknemer snel te vervangen, aangezien de bevoegde ambtenaar de kaart binnen 3 werkdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van de aanvraag, naar de aanvrager moet zenden.

IV. — ALGEMENE BESPREKING

Namens haar fractie is *mevrouw Sophie Pécriaux (PS)* de mening toegedaan dat dit wetsontwerp een moeilijk evenwicht moet uitkiezen: het strekt er inderdaad toe een bijzondere economische sector te regelen, waarbij men het, gelet op de diversiteit van de «ambulante activiteiten» beter over «economische sectoren» in het meervoud zou hebben. In één enkele tekst tegelijkertijd zo gelijksoortige en zo uiteenlopende activiteiten als beurzen, gemeentelijke markten, rommelmarkten enzovoort willen regelen, lijkt een haast onmogelijke onderneming.

Ambulante handel is een vorm van economische activiteit met wortels in het verleden, maar ook beloftevol, inzonderheid op het stuk van de werkgelegenheid. Het is dan ook absoluut noodzakelijk voor die ambulante handel in een aangepast wetgevend raam te voorzien, een doel dat met de vigerende wetgeving niet langer haalbaar is. Die wetgeving is uitermate muggenzifterig en kan, voor bepaalde aspecten, een belemmering voor de activiteit vormen; thans is die wetgeving dan ook absoluut aan een bijstelling toe.

Het is positief vast te stellen dat de activiteit van foorkramer wordt erkend, en dat op die manier komaf wordt gemaakt met een wettelijke ongerijmdheid die alleen maar in de verkoop op de openbare weg voorzag en niet in openbare vertoningen en eigenlijk ook niet echt in dienstverlening.

En la matière, la fixation d'un cadre législatif uniforme sera un apport positif aussi bien pour le secteur que pour les pouvoirs locaux.

Le membre approuve le recours au mécanisme de la loi cadre qui présente l'avantage de la souplesse car beaucoup de mesures sont renvoyées au Roi et l'application des principes relève des communes, qui pourront adapter la concrétisation de la loi aux réalités du terrain.

Cette voie présente néanmoins le risque de se trouver dénaturée si sa mise en œuvre n'est pas suivie rigoureusement. La nature ou les natures de l'activité ambulante nécessitent de la souplesse. Cependant, le secteur est également propice à certaines incertitudes et ne jouit pas toujours d'une image flatteuse auprès des consommateurs et des autorités publiques. Il est donc nécessaire de prévoir un cadre normatif clair qui permette les contrôles, qui doivent permettre la protection du consommateur, le respect des législations sociales, l'ordre public, la concurrence... Concilier souplesse et contrôle n'est jamais aisé et c'est sans doute particulièrement délicat dans cette matière.

Un autre équilibre délicat à atteindre est celui d'avoir une législation qui permette de prendre en compte des événements de tailles très différentes. Une foire d'envergure nationale ne représente pas les mêmes enjeux qu'une «petite» foire de quartier et pourtant elles seront régies par le même texte. De la même manière, seront concernés par cette loi, des personnes ayant des activités diverses.

L'oratrice, au nom de son parti, soutient donc le projet et espère que l'équilibre évoqué pourra être trouvé, non seulement dans le texte de la loi, mais aussi et sans doute surtout dans les arrêtés d'exécution.

Mme Magda De meyer (spa-spirit) exprime la position de son parti qui est d'accord avec ce projet ayant fait l'objet d'une concertation avec les parties concernées mais souhaite néanmoins exposer les 2 remarques qui suivent.

Du point de vue des commerçants de marché, des préoccupations sont exprimées concernant les marchés sur les terrains privés pouvant leur causer une concurrence déloyale. L'oratrice souhaite donc avoir des explications à ce sujet de la part de la ministre, de même en ce qui concerne la pratique de la part de certains marchands consistant à céder leur fonds de commerce, sans

In dat verband zal een eenvormig wettelijk raam zowel door de sector zelf als door de lokale besturen als een positieve inbreng worden aangemerkt.

Het lid vindt het positief dat men terzake de formule van de kaderwet heeft gehanteerd, die het voordeel biedt dat men nu soepel te werk kan gaan, want veel maatregelen zullen naar de Koning worden doorverwezen en de toepassing van de principes valt onder de bevoegdheid van de gemeenten die de concrete invulling van de wet zullen kunnen afstemmen op de werkelijke toestand op het terrein.

Die formule houdt evenwel het risico op uitholling ervan in zo de toepassing ervan niet strikt wordt opgevolgd. De (veelsoortige) aard van de ambulante activiteit vereist soepelheid. De sector oogt ook wat warrig en geniet bij de consument en bij de overheid niet steeds een even schitterend imago. Het is dus noodzakelijk te voorzien in een duidelijk normatief kader dat controles mogelijk maakt teneinde de consument te beschermen en de naleving van de sociale wetten, de openbare orde, de regels inzake mededinging enzovoort te waarborgen. Het is niet altijd even makkelijk soepelheid en toezicht met elkaar te verzoenen, en in deze materie is dat ongetwijfeld een uitermate kiese aangelegenheid.

Een ander delicaat evenwicht dat moet worden uitgewerkt, is dat tussen de noodzaak over een wetgeving te beschikken die op evenementen van zeer diverse omvang van toepassing kan zijn. Bij een beurs met een nationale uitstraling is de inzet heel wat groter dan bij een «kleine» jaarmarkt en nochtans moeten beide evenementen onder eenzelfde wettekst ressorteren. Evenzo moet de wet toepasselijk zijn op personen die er diverse activiteiten op nahouden.

Namens haar fractie steunt de spreekster het wetsontwerp en zij spreekt de hoop uit dat voormeld evenwicht niet alleen in de wettekst maar tevens en misschien vooral in de uitvoeringsbesluiten bereikt zal kunnen worden.

Mevrouw Magda De Meyer (sp.a-spirit) licht het standpunt toe van haar fractie, die akkoord gaat met dit wetsontwerp waarover reeds overleg met de betrokken partijen heeft plaatsgevonden. Toch wenst zij twee opmerkingen te formuleren.

De markthandelaars tonen zich bezorgd omtrent de markten die op privé-terreinen worden georganiseerd en die hen oneerlijke concurrentie kunnen aandoen. Voorts is bij sommige handelaars de volgende praktijk gangbaar: zij verkopen hun handelsfonds, zonder evenwel al hun staanplaatsen van de hand te doen; de resterende plaatsen gaan dan over naar andere handelaars,

toutefois céder en même temps la totalité de leurs emplacements; les emplacements restants étant cédés à d'autres, ce qui fait également naître des craintes concernant la composition équilibrée des emplacements dans le monde des marchés .

Du point de vue des consommateurs, la pratique de la vente de porte à porte donne lieu à des pratiques frauduleuses, bien que bon nombre de ces vendeurs soient honnêtes et de bonne foi. On peut ainsi constater que, dans le rapport du Conseil de la consommation, il est demandé d'interdire totalement la vente de porte à porte. L'administration de l'Inspection économique recommande quant à elle d'agir contre ces pratiques et d'améliorer la loi afin de mieux pouvoir les combattre. Ce service constate que ces abus sont principalement commis dans le domaine de la vente de vin et des produits d'entretien et que les personnes âgées et fragilisées sont les principales victimes de ces pratiques qui consistent à vendre des produits de mauvaise qualité à des prix exorbitants; avec des marges bénéficiaires de 100%. Les CPAS constatent ainsi régulièrement ce genre d'abus. L'amendement n°2 (DOC 51 1534/003) consiste donc à combattre ces personnes qui utilisent des pratiques agressives dans le domaine de la vente de porte à porte, en demandant des prix excessifs; un montant maximum est ainsi fixé, au-delà duquel la vente de porte à porte est interdite.

Mme Trees Pieters (CD&V) communique à son tour ses observations sur le projet. Elle approuve la simplification de la matière mais émet des réserve concernant l'élargissement du champ d'application de la loi aux marchés privés. Ce projet trouve son origine en 2003, au moment où Mr. Rik Daems était compétent pour cette matière. Depuis lors, elle estime qu'il n'y a pas eu les adaptations requises; comment la ministre peut-elle expliquer une telle inaction durant ces deux années?

Dans le courant de l'année 2003, le ministre Daems a demandé l'avis de différents organismes et il ne semble pas en avoir été tenu compte.

Le projet à l'examen vise deux objectifs. D'une part, il entend rencontrer l'attente des exploitants forains qui souhaitent intégrer la législation sur les activités ambulantes et obtenir, par là, un statut légal et une meilleure protection juridique, à l'instar de leurs collègues commerçants ambulants. Et, d'autre part, il actualise la législation sur les activités ambulantes qui n'est plus à même de répondre à l'évolution socio-économique ni aux exigences d'une gestion commerciale moderne.

wat in marktkringen ook een bepaalde vrees doet rijzen met betrekking tot een evenwichtige samenstelling van de verkoopplaatsen. Over beide voormelde vraagstukken kreeg de mevrouw De Meyer graag enige nadere toelichting van de minister.

Vanuit het oogpunt van de consument heeft de praktijk van de huis-aan-huisverkoop aanleiding gegeven tot bedrieglijke praktijken, hoewel tal van die verkopers eerlijk zijn en te goeder trouw handelen. Zo kan men vaststellen dat in het verslag van de Raad voor het Verbruik wordt gevraagd de huis-aan-huisverkoop volledig te verbieden. Het Bestuur Economische Inspectie beveelt dan weer aan om die praktijken te bestrijden en de wet te verbeteren teneinde die bestrijding te optimaliseren. Voormelde Dienst constateert dat die misbruiken vooral voorkomen in de sector van de verkoop van wijn en onderhoudsproducten. Voorts stelt de Dienst ook vast dat de oudere en meer kwetsbare personen de voornaamste slachtoffers zijn van die praktijken, die erin bestaan producten van slechte kwaliteit tegen buitensporig hoge prijzen te verkopen, waarbij de winstmarges al gauw tot 100% kunnen oplopen. Zo constateren de OCMW's geregeld soortgelijke wanpraktijken. Amendement nr. 2 (DOC 51 1534/003) strekt er dus toe op te treden tegen de personen die agressieve praktijken aanwenden in de huis-aan-huisverkoop, en buitensporige prijzen vragen; het amendement stelt een maximumbedrag vast waarboven huis-aan-huisverkoop verboden is.

Ook *mevrouw Trees Pieters (CD&V)* formuleert haar opmerkingen bij het wetsontwerp. De vereenvoudiging van een en ander draagt haar goedkeuring weg, maar zij maakt enig voorbehoud bij de uitbreiding van de toepassingsfeer van de wet tot de particuliere markten. Dit ontwerp dateert al van 2003, toen minister Daems bevoegd was voor deze materie. Sindsdien zijn de vereiste aanpassingen volgens de spreekster uitgebleven; hoe kan de minister verklaren dat twee jaar lang niets werd ondernomen? In de loop van het jaar 2003 heeft minister Daems het advies van diverse instanties ingewonnen en daarmee lijkt geen rekening gehouden te zijn.

Het ontwerp beoogt twee doelstellingen. Enerzijds wil het tegemoet komen aan de verwachtingen van de foorkramers die wensen geïntegreerd te worden in de wetgeving op de ambulante activiteiten en daardoor een leegal statuut en een betere juridische bescherming wensen te bekomen in navolging van hun collega's de ambulante handelaars. Anderzijds actualiseert het de wetgeving op de ambulante activiteiten die niet meer in staat is om te beantwoorden aan de socio-economische evolutie noch aan de vereisten van een modern commercieel beleid.

La loi de 1993 a remis en vigueur le système de renouvellement sexténel des autorisations d'activités ambulantes, suspendu au cours de la décennie précédente. Les statistiques des deux derniers renouvellements font apparaître que quelque 19 000 commerçants ambulants ont procédé à cette opération en 1994, alors qu'ils ne sont plus que 13 600 en 2000. Ces chiffres mettent en évidence une baisse de près de 30% du nombre de renouvellements. La statistique est encore plus inquiétante, si l'on compare les *starters* au cours des mêmes années: on passe, en effet, de 9 600 à 4 300 demandes d'autorisation, soit une chute radicale de 55%.

L'exposé des motifs se borne à présenter des chiffres allant jusqu'à l'an 2000. Quel est le nombre actuel de commerçants ambulants? Quel est le nombre actuel de *starters*?

La dégradation du commerce ambulante apparaît plutôt devoir être, principalement, recherchée dans la législation même...

Force est de constater que la méthode utilisée, en contraignant l'exercice du commerce ambulante dans les limites du domaine public, a ignoré la réalité du terrain et, par là même, empêché le développement naturel de l'activité. Elle a, également, privé le consommateur d'un commerce de proximité, offrant souvent des produits différents de ceux du commerce sédentaire. Elle a aussi privé les communes, qui n'ont pas les moyens d'organiser des marchés en tout lieu où le besoin s'en fait sentir, d'une suppléance bien opportune.

La législation en vigueur a, de surcroît, conservé un système d'autorisation particulièrement lourd. Celui-ci interdit pratiquement à la profession toute souplesse dans l'engagement de personnel et en conséquence rend impossible la satisfaction des besoins immédiats et momentanés de l'entreprise. La lourdeur du système est encore accrue par un régime de renouvellement périodique (tous les six ans) de l'ensemble des autorisations, qu'elles soient celles du patron ou de ses préposés.

Cela a également eu pour effet de rejeter dans l'illégalité toute une série de pratiques courantes, dans la vie associative, de ventes à but non commercial. Leur variété, leur multiplicité les a rendues pratiquement incontrôlables et, par là même, tolérées dans les faits.

De wet van 1993 heeft het stelsel van de zesjaarlijkse hernieuwing van de machtigingen tot het uitoefenen van ambulante activiteiten opnieuw in werking gesteld, welke het voorafgaande decennium opgeheven werd. De statistische gegevens van de twee laatste hernieuwingen tonen aan dat in 1994 nog ongeveer 19.000 ambulante handelaars overgingen tot deze handeling, terwijl hun aantal in 2000 nog slechts 13.600 bedroeg. Deze cijfers brengen een daling, met betrekking tot de hernieuwingen, van om en bij de 30% aan het licht. Deze statistische gegevens zijn nog zorgwekkender wanneer men de starters tijdens dezelfde jaren bekijkt. Hierbij gaat men van 9.600 naar 4.300 aanvragen tot machtiging, zijnde een drastische daling van 55%.

De toelichting geeft maar cijfers tot het jaar 2000. Wat is het huidige aantal ambulante handelaars? Wat is het huidige aantal starters?

Het verval van de ambulante handel lijkt in hoofdzaak te moeten gezocht worden in de wetgeving zelf. . .

Men moet vaststellen dat de gebruikte methode, het beperken van de uitoefening van de ambulante handel binnen de grenzen van het openbaar domein, de realiteit op het terrein heeft miskend en de natuurlijke ontwikkeling van de ambulante handel heeft verhindert. Verder heeft deze wet de consument een handel in zijn nabijheid ontzegd, die vaak producten aanbiedt die verschillen van deze van de sedentaire handel. Ook heeft zij de gemeenten, vooral deze welke niet over de middelen beschikken om een markt te organiseren en waar de behoefte aanwezig is, een gepast plaatsvervangend initiatief ontzegd.

De van kracht zijnde wetgeving heeft bovendien een bijzonder streng systeem van machtiging behouden. Deze verbod aan de beroepssector elke soepelheid inzake het aanwerven van personeel en maakte het zodoende onmogelijk om te voldoen aan de dringende en tijdelijke behoeften van een onderneming. De logheid van het stelsel werd nog verscherpt door de tijdelijke hernieuwing van de machtigingen (om de zes jaar), zowel van het ondernemingshoofd als van de aangestelden.

Het heeft ook als gevolg gehad dat een hele reeks van vaak voorkomende praktijken in het verenigingsleven, de verkopen zonder commercieel doel, naar de illegaliteit verwezen werden. Hun verscheidenheid en veelvoudigheid maakten hen nagenoeg oncontroleerbaar en vandaar gedoogd.

La modification proposée vise donc à rechercher un équilibre entre les intérêts des divers acteurs mis en présence: commerçants ambulants et forains, commerçants sédentaires, monde associatif et communes.

L'organisation de cette aire est confiée à la commune.

La loi laisse au Roi le soin de traduire l'objectif poursuivi dans les faits, armé d'une panoplie d'instruments suffisamment souples pour se plier à la réalité de terrain.

La membre commente ensuite les différents avis demandés par le ministre précédent et dont il lui paraît qu'il n'a pas été tenu compte.

Observations du Conseil de la consommation (25/09/2003):

Le 28 février 2003, le ministre Daems a sollicité l'avis du Conseil de la consommation au sujet d'un avant-projet de loi. Bien que l'avant-projet de loi qui est aujourd'hui à l'examen ressemble fort à celui sur lequel l'avis avait porté, il n'existe aucune certitude à cet égard. Un nouvel avis peut donc être demandé au Conseil de la consommation, d'autant que la situation a probablement évolué depuis lors.

Remarques générales

1. *Manque de protection du consommateur et des commerçants sédentaires.* Malgré que, dans l'exposé des motifs et dans le commentaire, l'avant-projet de loi stipule à plusieurs reprises que la protection du consommateur figure parmi ses préoccupations, peu de dispositions du dispositif concernent la protection du consommateur à l'égard des activités ambulantes et aucun article détaillé ne prévoit cette protection.

Cette manière de procéder étonne les représentants des associations de consommateurs, qui demandent que la modification de la loi sur l'exercice d'activités ambulantes n'entre en vigueur qu'au même moment que les arrêtés d'exécution prévoyant la protection du consommateur.

La loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur (ci-après dénommée LPCI) ne prévoit cependant aucune protection particulière des consommateurs en ce qui concerne les activités ambulantes exercées sur les marchés publics et privés, sur la voie publique, en d'autres

Deze wijziging wil een evenwicht zoeken tussen de belangen van de verschillende betrokken groepen: de ambulante handelaars en foorreizigers, de sedentaire handelaars, het verenigingsleven en de gemeenten.

De organisatie van dit terrein wordt aan de gemeente toevertrouwd...

De wet vertrouwt de Koning de zorg toe om deze in regels om te zetten, hierbij voorzien van een verzameling voldoende soepele instrumenten om zich naar de werkelijkheid op het terrein te kunnen schikken.

Het lid geeft vervolgens toelichting bij de verschillende adviezen die nog door de vorige minister werden gevraagd en waarmee, volgens het lid, geen rekening werd gehouden.

Opmerkingen Raad voor het Verbruik (25/09/2003)

De Raad voor het Verbruik werd op 28/02/2003 door minister Daems om een advies gevraagd betreffende een voorontwerp van wet. Het voorontwerp dat nu voorligt lijkt hetzelfde te zijn als waarop dit advies betrekking had, maar zeker kunnen we hiervan niet zijn. Een nieuw advies van de Raad voor het Verbruik kan dus gevraagd worden, ook gezien de intussen waarschijnlijk gewijzigde situatie.

Algemene opmerkingen

1. *Gebrek aan bescherming consument en bescherming van de gevestigde handelaars.* Ondanks het feit dat de bescherming van de consument zowel in de uiteenzetting van de motieven als in de commentaar bij het voorontwerp van wet meermaals wordt vermeld als één van de aandachtspunten van het voorontwerp van wet, er in het voorontwerp zelf weinig bepalingen en geen gedetailleerde artikelen voorkomen omtrent de bescherming van de consument ten opzichte van ambulante activiteiten.

De vertegenwoordigers van de verbruikersorganisaties stellen zich ernstige vragen bij een dergelijke werkwijze. Zij vragen dan ook dat de wijziging van de wet op de ambulante activiteiten pas in werking zou treden samen met de uitvoeringsbesluiten, waarin de bescherming van de consument wordt voorzien.

De Wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument van 14 juli 1991 (hierna WHPC genoemd) voorziet echter in geen bijzondere consumentenbescherming voor wat de ambulante activiteiten betreffen, uitgeoefend op de openbare en private markten, de openbare weg, op andere

endroits du domaine public, sur les lieux jouxtant la voie publique et sur les parkings commerciaux. À ces endroits également, le consommateur est toutefois confronté à des commerçants qu'il ne connaît pas et qui ont parfois recours à des techniques de vente agressives et trompeuses. Le consommateur ne bénéficie dès lors pas des mêmes garanties que chez un commerçant sédentaire en ce qui concerne l'identité du commerçant, la qualité du produit ou du service, les prix pratiqués et le régime de garantie.

Les représentants des organisations de consommateurs proposent d'accorder un délai de réflexion au consommateur qui effectue un achat sur un marché public ou privé, sur la voie publique, en d'autres endroits du domaine public, sur les lieux jouxtant la voie publique et sur les parkings commerciaux, si la transaction dépasse un certain montant. S'inspirant de l'article 86, § 1er, 3°, de la LPCI, les représentants des organisations de consommateurs proposent de prévoir un délai de réflexion de 7 jours, pour autant qu'il n'y ait pas paiement sur place de la somme totale et que le prix excède 200 euros.

Ces représentants plaident pour une interdiction de l'exercice de cette forme d'activité ambulante au domicile des consommateurs et demandent qu'elle figure dans la loi révisée sur les activités ambulantes. Ils proposent:

- d'interdire le démarchage, hormis dans le cas où le consommateur a demandé de façon préalable et expresse la visite du vendeur et quelques exceptions strictement définies (magasin ambulant ayant une tournée fixe, vente à but exclusivement philanthropique,...);

- d'accorder en principe au consommateur qui achète à domicile après avoir préalablement demandé la visite du vendeur, la protection prévue dans la LPCI, (les conditions de contrat écrit, de délai de réflexion, ...);

- de faire passer le délai de réflexion de 7 à 14 jours;

- de soumettre à la protection prévue au chapitre VI, section 11, de la LPCI les ventes qui découlent d'une invitation écrite ou téléphonique à se rendre chez le vendeur ou les ventes au consommateur appâté par des cadeaux.

L'amendement présenté par Mme Demeyer apporte des éléments de solution à ce problème de la protection des consommateurs.

plaatsen van het openbaar domein, op de plaatsen grenzend aan de openbare weg en op de commerciële parkingplaatsen. Ook op deze plaatsen wordt de consument echter geconfronteerd met handelaars die hij niet kent en die soms agressieve en misleidende verkoopstechnieken hanteren. De consument heeft dan ook niet dezelfde waarborgen omtrent de identiteit van de handelaar, de kwaliteit van het product of dienst, de gehanteerde prijzen, de garantieregeling, als bij een gevestigde handelaar.

De vertegenwoordigers van de verbruikersorganisaties stellen voor om de consument een bedenktijd te geven indien hij een aankoop verricht op een openbare of private markt, de openbare weg, op andere plaatsen van het openbaar domein, op de plaatsen grenzend aan de openbare weg en op de commerciële parkingplaatsen indien deze aankoop een bepaald bedrag te boven gaat. Naar het voorbeeld van artikel 86, § 1, 3° WHPC stellen de vertegenwoordigers van de verbruikersorganisaties voor om te voorzien in een bedenktijd van 7 dagen op voorwaarde dat er ter plaatse geen betaling van het totale bedrag gebeurt en dat de prijs hoger is dan 200 EUR.

Deze vertegenwoordigers pleiten voor een verbod van deze vorm van ambulante activiteit ten huize van de consumenten en vragen om dit ook in de herziening van de wet op de ambulante activiteiten op te nemen. Zij stellen voor om:

- de huis-aan-huis verkoop te verbieden, behalve indien de consument vooraf en uitdrukkelijk vraagt dat de verkoper bij hem thuis langskomt en in enkele strikt omschreven uitzonderingen (ambulante winkel met een vaste ronde, verkopen met een uitsluitend menslievend doel, ...);

- indien de consument aan huis koopt na een voorafgaand verzoek, hem in principe te laten genieten van de bescherming zoals voorzien in de WHPC (de vereisten van een geschreven overeenkomst, de bedenktijd,);

- de bedenktijd te verlengen van 7 tot 14 dagen;

- verkopen, die voortvloeien uit een telefonische of schriftelijke uitnodiging om de verkoper te bezoeken of verkopen aan de consument, die werden gelokt met geschenken, te onderwerpen aan de bescherming zoals voorzien in Hoofdstuk VI, afdeling 11 van de WHPC.

Het door mevrouw Demeyer ingediend amendement brengt oplossingselementen toe voor dat probleem van de consumentenbescherming.

Un deuxième élément, qui est considéré comme problématique tant par le Conseil de la consommation que le Conseil d'État, concerne le recours au mécanisme de la loi-cadre.

Il est certes indéniable que les activités ambulantes évoluent rapidement, mais cet argument vaut pour de nombreux secteurs et n'est pas déterminant. On peut ainsi citer l'exemple du crédit à la consommation. Les évolutions dans cette matière sont à tout le moins aussi rapides, mais on a opté pour une loi détaillée qui définit de façon extrêmement précise les activités du prêteur et les droits du consommateur.

Le Conseil reste en principe partisan de faire figurer, dans la mesure du possible, l'organisation et l'exercice des activités ambulantes dans la loi même afin de garantir la sécurité juridique. Des éléments essentiels comme le champ d'application et la définition des concepts doivent figurer dans le texte même de la loi.

L'élargissement du champ d'application est le troisième élément pointé.

L'avant-projet de loi prévoit deux nouveaux types de marché: le marché organisé par la commune dans un lieu privé et le marché privé. En autorisant ce dernier type de marché, l'avant-projet vise, d'une part, à mettre fin aux situations illégales et, d'autre part, à permettre aux communes qui ne disposent pas des moyens nécessaires pour organiser elles-mêmes un marché, de créer un marché privé, sur initiative privée, là où ce besoin se fait sentir.

Le premier type de marché est un marché public et sera donc soumis à un arrêté royal qui fixera les conditions d'octroi et d'occupation des emplacements sur le marché, ainsi que le mode de paiement de ceux-ci. Le second type de marché, qui est une initiative privée, doit d'abord obtenir une autorisation de la commune, mais son fonctionnement ne sera pas régi par le futur arrêté royal. Ne s'agit-il pas là d'un cas de distorsion de la concurrence?

Les représentants des classes moyennes, de la distribution et de la production considèrent d'ailleurs qu'une initiative purement privée, dont le fonctionnement ne serait pas soumis à une réglementation fédérale ou communale, serait la porte ouverte à de nombreux abus. Si des marchés privés étaient autorisés, de petits groupes de commerçants pourraient, par exemple, quels que soient leur nombre, venir s'installer sur les artères commerciales pendant les meilleures périodes de vente, en occupant un espace libre et en faisant ainsi une concurrence déloyale aux commerçants sédentaires qui, douze mois durant, paient un loyer pour leur point de vente.

Een tweede element, dat als problematisch wordt beschouwd, zowel door de Raad voor het Verbruik als door de Raad van Staat, betreft het feit dat een beroep wordt gedaan op het mechanisme van de kaderwet.

Het is ongetwijfeld zo dat ambulante activiteiten snel evolueren, maar dit argument geldt voor heel wat sectoren en is niet doorslaggevend. Zo kan het voorbeeld van het consumentenkrediet worden vermeld. Deze materie is minstens even snel onderhevig aan wijzigingen, maar toch werd gekozen voor een gedetailleerde wet die uitermate precies de activiteiten van de kredietgever en de rechten van de consument omschrijft.

De Raad blijft in principe voorstander om de organisatie en de uitoefening van ambulante activiteiten, zoveel mogelijk, in de wet zelf op te nemen teneinde de rechtszekerheid te waarborgen. Essentiële elementen zoals het toepassingsgebied en de definitie van de concepten moeten in de wettekst zelf voorkomen.

Een derde element betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied.

In het voorontwerp van wet is in twee nieuwe types van markten voorzien: de markt die door de gemeente wordt georganiseerd op een privé-plaats en de privé-markt. Met de toelating van dit markttype wordt in het voorontwerp enerzijds beoogd om illegale situaties in de hand te houden en anderzijds de gemeenten, die niet over de middelen beschikken, de mogelijkheid te geven om een privé-markt in te richten op privé-initiatief, daar waar hiertoe de behoefte bestaat.

De eerste is een openbare markt en zal dus onderworpen worden aan een koninklijk besluit waarbij de voorwaarden tot toekenning en bezetting van de standplaatsen op de markt alsmede de betalingswijze ervan zullen worden bepaald. De tweede, een privé-initiatief, moet eerst een toelating krijgen van de gemeente doch zal niet onderworpen worden aan het toekomstige koninklijk besluit voor de werking ervan. Is dit geen concurrentievervalsing?

Vertegenwoordigers van de middenstand, de distributie en de productie menen overigens dat een zuivere privé-markt, die niet voor de werking ervan zou onderworpen zijn aan een federale of gemeentelijke reglementering, de deur zou openen voor tal van misbruiken. Als bijvoorbeeld privé-markten zouden worden toegelaten dan zouden kleine groepjes van handelaars zich, ongeacht het aantal ervan, kunnen komen vestigen op de commerciële aders tijdens de beste verkoopperiodes, door een opengelaten ruimte in te nemen en aldus de sedentaire handelaars, die twaalf maanden lang huur betalen voor hun verkooppunt, oneerlijke concurrentie aandoen.

Cet avis circonstancié ne semble aucunement avoir été pris en compte. Quelle est dès lors la valeur ajoutée de ce type d'avis? Comment le ministre en a-t-il tenu compte?

Mme Trees Pieters souhaite également attirer l'attention de la ministre sur une lettre du Conseil supérieur des Indépendants et des PME, adressée au ministre, mentionnant que ces organismes émettent un avis favorable de principe mais souhaitent toutefois attirer l'attention du ministre sur le fait que les statistiques ne sont pas actualisées ainsi que sur le principe de la loi-cadre laissant un très large pouvoir d'appréciation au pouvoir exécutif. Ils se posent également des questions concernant l'assouplissement de la procédure de délivrance des autorisations et demandent au ministre d'en analyser en profondeur les conséquences.

Elle souhaite également que cette matière des marchés ne soit pas laissée inconditionnellement aux communes, sans véritable réglementation. Les différents types de marchés doivent ainsi être clairement définis dans la loi.

Pour terminer, elle se réfère au point 2.2. de l'avis n°35.373/3 du Conseil d'État, aux termes duquel:

«2.2. Ensuite, le Conseil d'État se doit de rappeler les principes régissant la relation entre le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif. En vertu de ces principes, le législateur doit déterminer à tout le moins les éléments de base de la matière qu'il règle; s'il estime devoir déléguer un pouvoir au Roi, il doit à tout le moins fixer les critères sur la base desquels le Roi pourra faire usage de ce pouvoir. Pour être conforme à ces principes, la disposition en projet, qui définit le champ d'application de la loi, doit indiquer les critères sur la base desquels le Roi pourra qualifier certains services d'activités ambulantes (1)....».

Étant donné les larges habilitations prévues par le projet de loi, recourant au mécanisme de la loi cadre, il ne semble pas avoir été tenu compte de cette remarque.

Le membre propose donc à la Commission d'organiser une audition de certains organismes intéressés, tel que par exemple le Conseil de la consommation et le Conseil supérieur des Indépendants et des PME. Ces organismes pourraient expliquer les raisons pour lesquelles ils ont émis leurs réserves et également actualiser certaines données statistiques.

Op geen enkele manier lijkt te zijn rekening gehouden met dit omstandige advies. Wat is dan de toegevoegde waarde van die adviezen? Hoe heeft de minister hiermee rekening gehouden?

Mevrouw Pieters wenst de aandacht van de minister ook te vestigen op een brief van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. Die brief is gericht aan de minister en geeft aan dat die organisaties een gunstig principe-advies uitbrengen; toch willen ze de minister erop wijzen dat de statistieken niet zijn bijgewerkt en dat gewerkt wordt met de techniek van de kaderwet, die de uitvoerende macht een heel ruime beoordelingsbevoegdheid verleent. Ze hebben ook vragen in verband met de versoepeling van de procedure van afgifte van de machtigingen en vragen aan de minister de gevolgen daarvan grondig te onderzoeken.

De spreekster wenst tevens dat die aangelegenheid van de markten niet onvoorwaardelijk en zonder echte reglementering aan de gemeenten wordt overgelaten. De verschillende soorten van markten moeten duidelijk in de wet worden omschreven.

Om af te ronden verwijst ze naar het punt 2.2 van advies nr. 35.373/3 van de Raad van State, dat luidt als volgt:

«2.2. Vervolgens moet de Raad van State herinneren aan de beginselen inzake de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht. Op grond van die beginselen dient de wetgever ten minste de basisbeginselen van een door hem geregelde aangelegenheid vast te stellen; indien hij meent een bevoegdheid te moeten delegeren aan de Koning, dient hij ten minste de criteria te bepalen op grond waarvan de Koning van die bevoegdheid gebruik zal kunnen maken. Om in overeenstemming te zijn met deze beginselen, dient de ontworpen bepaling, die het toepassingsgebied van de wet omschrijft, de criteria aan te geven op grond waarvan de Koning bepaalde diensten als ambulante activiteiten zal kunnen aanmerken.».

Gelet op de ruime machtigingen waarin het wetsontwerp voorziet en op het feit dat gebruik wordt gemaakt van het mechanisme van de kaderwet, is met die opmerking kennelijk geen rekening gehouden.

Het lid stelt bijgevolg aan de commissie voor een hoorzitting te houden met bepaalde betrokken organisaties, zoals bijvoorbeeld de Raad voor het Verbruik en de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. Die organisaties zouden kunnen uitleggen waarom ze terughoudend zijn; ze zouden ook bepaalde statistische gegevens kunnen bijwerken.

Mr. Georges Lenssen (VLD) exprime sa satisfaction concernant le projet. La simplification administrative opérée ainsi que l'amélioration de la protection du consommateur sont des éléments extrêmement positifs et il se réjouit également de la suppression de l'obligation de réintroduire la demande tous les 6 ans. D'autres éléments positifs du projet sont l'accroissement de l'autonomie accordée aux communes ainsi que la possibilité d'organiser des marchés tant sur les terrains publics que privés. La protection du consommateur devrait en bonne partie être assurée par un meilleur contrôle des organisations factices par les communes qui peuvent entraver la concurrence honnête avec les commerçants, plutôt que par des formalités administratives compliquées.

Etant donné la possibilité de dérogation prévue par l'article 9 du projet, concernant l'article 5, 1° de la loi, à propos des ventes occasionnelles sans caractère commercial, il retire son amendement n°1, dont l'objet était précisément de donner plus de liberté aux associations agissant au niveau local.

Le VLD est opposé à l'interdiction de la vente de porte à porte mais ne voit pas d'inconvénients à de meilleurs contrôles visant à éviter les abus. L'orateur exprime son accord quant au recours au principe de la loi cadre car le commerce ambulante évolue vite, ce qui nécessite d'accorder plus de marge de manœuvre au Roi. Il estime qu'il n'est pas nécessaire de disposer de nouveaux chiffres; ceux dont nous disposons actuellement, concernant la diminution du nombre de starters sont en effet suffisamment éloquents. Le VLD soutient donc le projet.

Mr. Paul Tant, président de la Commission (CD&V) attire l'attention de la ministre sur les implications juridiques du point 2.2. de l'avis du Conseil d'État précité. Puisque d'une part le haut conseil recommande de définir de manière précise le champ des habilitations données au Roi et que d'autre part le projet donne des habilitations extrêmement larges, il est donc souhaitable que le parlement garde un minimum de compétences afin que l'on ne tombe pas dans l'illégalité. Il serait donc souhaitable que la ministre puisse donner des explications, à la demande de la commission, afin de donner au parlement les informations requises quant à l'état d'avancement de l'implémentation de la loi par les arrêtés royaux ainsi qu'à l'actualisation des données.

La ministre précise qu'il n'est pas possible de soumettre chaque projet d'arrêté d'exécution à la commission.

De heer Georges Lenssen (VLD) is tevreden over het wetsontwerp. De administratieve vereenvoudiging en de verbetering van de bescherming van de consument zijn uiterst positieve elementen. Hij is tevens verheugd over de afschaffing van de verplichting waarbij de aanvraag om de zes jaar opnieuw moet worden ingediend. Andere positieve aspecten van het wetsontwerp zijn de ruimere autonomie voor de gemeenten en de mogelijkheid om zowel op privé-terreinen als op openbare terreinen markten te organiseren. De bescherming van de consument zou in ruime mate moeten worden gewaarborgd door een betere controle door de gemeenten van de nepverenigingen die de eerlijke concurrentie met de handelaars in de weg kunnen staan. Die controle komt dan in de plaats van ingewikkelde administratieve vereisten.

Gelet op de in artikel 9 van het wetsontwerp bepaalde mogelijkheid van afwijking in verband met artikel 5, 1°, van de wet (inzake de occasionele verkopen zonder commercieel doel), trekt hij zijn amendement nr. 1 in; dat amendement strekte er precies toe meer vrijheid te verlenen aan de verenigingen die op lokaal niveau actief zijn.

De VLD wil het colporteren niet verbieden, maar heeft geen bezwaar tegen betere controles om misbruiken te voorkomen. De spreker stemt ermee in dat gebruik wordt gemaakt van de techniek van de kaderwet want de ambulante handel evolueert snel, waardoor de Koning meer armslag behoeft.

Het is volgens hem niet nodig te wachten op nieuwe cijfers. De thans beschikbare cijfers in verband met de vermindering van het aantal starters spreken immers voor zich. De VLD steunt dus het wetsontwerp.

Voorzitter Paul Tant (CD&V) attendeert de minister op de juridische implicaties van het punt 2.2 van het voormelde advies van de Raad van State. Aangezien de Raad aanbeveelt het geldingsgebied van de aan de Koning verleende machtigingen duidelijk af te bakenen en het wetsontwerp voorts uiterst ruime machtigingen verleent, is het dus wenselijk dat het parlement een minimum aan bevoegdheden behoudt zodat men niet in de onwettelijkheid terechtkomt.

Het zou dus wenselijk zijn dat de minister op vraag van de commissie uitleg geeft zodat aan het parlement de nodige inlichtingen kunnen worden verstrekt over de voortgang van de implementering van de wet door de koninklijke besluiten en over de bijwerking van de gegevens.

De minister preciseert dat het onmogelijk is om ieder ontwerp van uitvoeringsbesluit aan de commissie voor te leggen.

Par contre, elle accepte volontiers la proposition du président d'avoir ultérieurement une discussion générale sur les grandes lignes de force qui soutiennent les arrêtés.

Mme Trees Pieters (CD&V) objecte que ce type de mécanisme n'apporte qu'un contrôle tout à fait insuffisant puisque la discussion en commission n'aura lieu qu'une fois les arrêtés royaux adoptés; à ce moment aucune modification ne pourra être apportée.

La ministre se réjouit de l'attention portée au commerce ambulante et aux forains, qui demandent une reconnaissance depuis 20 ans. L'objectif du projet est de simplifier et de moderniser tant les règles que les procédures et de renforcer le rôle et l'autonomie des communes, car il s'agit de l'instance la plus proche du citoyen. L'extension de la réglementation aux marchés ayant lieu sur des terrains privés correspond aux besoins des communes, notamment celles qui ne disposent pas ou pas suffisamment, d'emplacements publics. Il ne faut cependant pas en conclure qu'un blanc seing a été donné aux opérateurs ou aux commerçants. Ces marchés sur les terrains privés sont soumis à des conditions; la commune devra notamment remettre une autorisation préalable, en tenant compte de tous les éléments pertinents (opportunité économique, aménagement du territoire, de mobilité, d'ordre public, etc..) et ces marchés privés seront autant contrôlés que ceux ayant lieu sur des lieux publics. Ces éléments de contrôles permettront d'éviter les abus.

Au sujet des risques évoqués à propos de la vente de porte à porte, il y a lieu de se référer à l'article 10 du projet, concernant l'article 6 de la loi, permettant au Roi, pour des motifs de santé publique, de protection du consommateur ou d'ordre public, d'interdire la vente de certains produits ou de certains services.

La ministre n'est cependant pas opposée à l'idée de Mme Magda Demeyer de prévoir une protection supplémentaire en faveur du consommateur, visant à imposer un montant limite au-delà duquel la vente de porte à porte serait interdite; dans ce cas, il faut prévoir la possibilité d'accorder des dérogations si de nouveaux procédés de vente de porte à porte apparaissent, sans donner lieu à des abus.

Concernant les adaptations demandées au projet initial concocté par Mr. Rik Daems, il était suffisamment finalisé et il n'était donc pas nécessaire de réinventer l'eau chaude. Des contacts ont cependant réellement été entrepris depuis lors avec les milieux intéressés; le

Ze gaat daarentegen graag in op het voorstel van de voorzitter om naderhand een algemene bespreking te houden over de krachtlijnen die aan de besluiten ten grondslag liggen.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) werpt tegen dat dergelijke mechanismen voor een echt ontoereikende controle zorgen aangezien de bespreking in de commissie pas zal plaatsvinden nadat de koninklijke besluiten zijn goedgekeurd. Op dat ogenblik kan geen enkele wijziging meer worden aangebracht.

De minister is verheugd over de aandacht die wordt besteed aan de ambulante handel en aan de marktkramers, die al 20 jaar vragen om te worden erkend. Het wetsontwerp strekt ertoe eensdeels zowel de regels als de procedures te vereenvoudigen, anderdeels de rol en de autonomie van de gemeenten te versterken omdat de gemeente de instantie is die het dichtst bij de burger staat. De uitbreiding van de reglementering tot de markten op privé-terreinen gaat in op de noden van de gemeenten, onder meer van de gemeenten die over geen of onvoldoende openbare standplaatsen beschikken. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat aan de operatoren of de handelaren een vrijbrief wordt gegeven. Die markten op privé-terreinen zijn onderworpen aan voorwaarden: de gemeente zal onder meer vooraf een machtiging moeten verlenen, rekening houdend met alle relevante gegevens (economisch belang, ruimtelijke ordening, mobiliteit, openbare orde enzovoort), en die privé-markten zullen evenzeer worden gecontroleerd als die welke op openbare plaatsen plaatsvinden. Met die controles zullen misbruiken kunnen worden voorkomen.

Wat de risico's inzake de colportage betreft, moet worden verwezen naar artikel 10 van het wetsontwerp, dat betrekking heeft op artikel 6 van de wet en dat de Koning machtigt de verkoop van bepaalde producten of diensten te verbieden omwille van de volksgezondheid, de consumentenbescherming of de openbare orde.

De minister is echter niet gekant tegen het voorstel idee van mevrouw De Meyer, te weten zorgen voor een bijkomende bescherming van de consument door het opleggen van een maximumbedrag waarboven colportage zou verboden zijn. In dat geval moet worden voorzien in de mogelijkheid om afwijkingen te verlenen indien nieuwe procédés inzake colportage opduiken die geen aanleiding geven tot misbruiken.

In verband met de gevraagde aanpassingen aan het oorspronkelijke wetsontwerp van voormalig minister Daems, dient erop te worden gewezen dat het voldoende was uitgewerkt en dat het dus niet moest worden overgedaan. Er zijn sindsdien echter wel degelijk contacten

projet a donc bien été renégocié, notamment avec les forains.

Pour ce qui est des chiffres, il n'est pas possible d'actualiser les statistiques; en effet, les renouvellements d'autorisation ne se faisant que tous les 6 ans, il faut donc attendre une nouvelle période de renouvellement d'autorisation pour avoir les données actualisées. Les seules nouvelles données dont nous disposons sont celles concernant les starters, indiquant une stagnation, qui ne sauraient représenter un apport significatif par rapport aux données déjà connues et mentionnées dans l'exposé des motifs.

Afin de répondre aux craintes concernant un risque de monopole dans la possession des emplacements, il y a lieu de se référer aux dispositions du projet qui réglementent l'attribution des emplacements et qui peuvent prévenir ce genre de problème; il s'agit principalement de l'article 13 du projet relatif à l'article 8, §2 de la loi ainsi que de l'article 15 du projet en rapport avec l'article 10 de la loi. Ces dispositions comportent des délégations de pouvoir au Roi en ce sens et l'on peut faire confiance au pouvoir exécutif.

Mme Trees Pieters (CD & V) remercie la ministre pour ses réponses concernant l'adaptation du projet de Mr. Rik Daems et les données statistiques. L'oratrice se pose cependant toujours bon nombre de questions concernant les marchés organisés sur des terrains privés; comment les communes pourront-elles réellement contrôler ces marchés qui, de l'avis de l'intervenante, ne sont pas assez réglementés?

Par ailleurs, aucune réponse n'a été donnée concernant les auditions; la ministre n'a pas indiqué en quoi il aurait été tenu compte des avis donnés suite à la demande du ministre de l'époque, Mr. Rik Daems.

V. — DISCUSSION DES ARTICLES

Articles 1 à 4

Ces dispositions du projet n'ont fait l'objet d'aucun amendement et personne n'est intervenu à ce sujet.

geweest met de betrokken milieus. Er is over het wetsontwerp opnieuw onderhandeld, onder andere met de marktcraters.

Wat de cijfers betreft, is het onmogelijk om de statistieken bij te werken. De machtigingen worden immers slechts om de 6 jaar hernieuwd; om over bijgewerkte gegevens beschikken, moet men dus wachten tot een nieuwe periode van hernieuwing van de machtigingen achter de rug is. De enige nieuwe gegevens waarover wij beschikken, zijn die in verband met de starters. Ze wijzen op een stagnatie en zijn geen significante inbrengten aanzien van de reeds bekende gegevens die in de memorie van toelichting zijn vermeld.

Aangaande de vrees voor een dreigend risico van monopolie omtrent het bezit van standplaatsen, dient te worden verwezen naar de bepalingen van het wetsontwerp die de toekenning van de standplaatsen regelen en die dat soort van problemen kunnen voorkomen. Het betreft voornamelijk artikel 13 van het wetsontwerp in verband met artikel 8, § 2, van de wet, en artikel 15 van het wetsontwerp, dat betrekking heeft op artikel 10 van de wet. Die bepalingen bevatten bevoegdheids-overdrachten aan de Koning in die zin, en men mag vertrouwen stellen in de uitvoerende macht.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) dankt de minister voor haar antwoorden in verband met de aanpassing van het wetsontwerp van voormalig minister Daems en met de statistische gegevens. De spreekster heeft echter nog tal van vragen over de markten op privé-terreinen. Hoe zullen de gemeenten daadwerkelijk controle kunnen uitoefenen op die markten, die volgens de spreekster onvoldoende gereguleerd zijn?

Voorts werd geen antwoord gegeven inzake de hoorzittingen. De minister heeft evenmin aangegeven hoe rekening is gehouden met de adviezen die op vraag van voormalig minister Daems zijn uitgebracht.

V. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 4

Over die artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. Evenmin werden op die artikelen amendementen ingediend.

Art. 5

Bien qu'aucun amendement n'ait officiellement été déposé, *Mme Trees Pieters (CD&V)* demande toutefois au président, Mr. Paul Tant s'il n'est pas souhaitable d'introduire un nouvel amendement, afin de rectifier une erreur de légistique. L'article 5 du projet prévoit en effet d'«ajouter» un deuxième alinéa à l'article 1er de la loi, qui comporte déjà deux alinéas. Il faudrait donc dire que l'on «insère» un deuxième alinéa dans l'article 1er de la loi.

Mr. Paul Tant, président de la commission (CD&V) indique à l'oratrice qu'il n'est pas nécessaire d'introduire un amendement pour régler les problèmes de légistique. Les services de la chambre peuvent s'en occuper.

Suite à ces explications, Mme Trees Pieters n'introduit donc pas de nouvel amendement à ce sujet.

Art. 6

Aucun amendement n'a été déposé.

Art. 7

Un amendement n° 3 (DOC 51 1534/003) introduit par *Mme Trees Pieters (CD&V)* vise à compléter le nouvel article 3 de la loi, introduit par l'article 7 du projet, de façon à obliger le ministre des classes moyennes à informer le demandeur d'autorisation de l'état d'avancement de sa demande, dans un délai de 3 mois.

Mme Trees Pieters commente son amendement en se référant à la justification exposée dans le document 51 1534/003.

La ministre soutient l'amendement mais souhaite toutefois préciser que, à l'heure actuelle, toutes les demandes reçoivent une réponse durant ce délai de 3 mois. Cet amendement ne ferait donc que confirmer la situation déjà existante.

Art. 8

L'amendement n° 2 (DOC 51 1534/003) introduit par *Mme Magda Demeyer (spa-spirit)* a pour objet d'interdire la vente de porte à porte lorsque le montant dépasse 100 euros. Pour l'explication de cet amendement, elle se réfère à son exposé introductif, où il a été ques-

Art. 5

Alhoewel op dat artikel officieel geen amendement werd ingediend, vraagt *mevrouw Trees Pieters (CD&V)* aan de commissievoorzitter of het niet wenselijk zou zijn een nieuw amendement in te dienen teneinde een wetgevingstechnische fout te verbeteren. Artikel 5 van het wetsontwerp bepaalt immers dat een tweede lid moet worden toegevoegd aan artikel 1 van de wet, dat reeds twee leden omvat. Er zou dus moeten worden bepaald dat aan dat artikel een derde lid wordt toegevoegd.

Voorzitter Paul Tant (CD&V) wijst de spreekster erop dat het niet nodig is een amendement in te dienen om de wetgevingstechnische problemen op te lossen. De diensten van de Kamer kunnen het nodige doen.

Als gevolg van die uitleg dient *mevrouw Trees Pieters* terzake dus geen nieuw amendement in.

Art. 6

Er werd geen enkel amendement ingediend.

Art. 7

Met haar amendement nr. 3 (DOC 51 1534/003) beoogt *mevrouw Trees Pieters (CD&V)* het nieuwe artikel 3 van de wet, ingevoegd bij artikel 7 van het wetsontwerp, aan te vullen teneinde de minister van Middenstand ertoe te verplichten de aanvrager van een machtiging binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de aanvraag op de hoogte te brengen omtrent de stand van het dossier.

De indienster verwijst naar de verantwoording van haar amendement.

De minister steunt het amendement, maar wenst toch te preciseren dat thans alle aanvragen binnen die termijn van drie maanden worden beantwoord. Het amendement zou dus alleen de bestaande situatie bevestigen.

Art. 8

Mevrouw Magda De Meyer (sp.a-spirit) dient amendement nr. 2 (DOC 51 1534/003), in, dat tot doel heeft de colportage te verbieden als het bedrag van het product hoger ligt dan 100 euro. Ze verwijst in dat verband naar haar inleidende uiteenzetting, waarin sprake is geweest

tion de la nécessité de combattre les pratiques de certains vendeurs de mauvaise foi.

La ministre peut marquer son accord avec le principe mais estime toutefois que le montant proposé de 100 euros est trop bas. Cet amendement peut donc être accepté à deux conditions: il faut tout d'abord relever le montant seuil et ensuite donner la possibilité au Roi de prévoir des dérogations pour les secteurs où une telle règle pourrait poser problème, comme par exemple le secteur de l'électricité.

M. Georges Lenssen (VLD) estime que cet amendement rejoint pour une bonne part les idées qu'il défend mais ne soutient cependant pas la méthode choisie par Mme Demeye; il est selon lui préférable de mieux contrôler et de mieux réprimer les pratiques abusives plutôt que de fixer un seuil maximum de 100 euros qui est par ailleurs beaucoup trop bas.

Une méthode possible pour atteindre ce but serait par exemple de prévoir une carte de légitimation délivrée par les communes dont les vendeurs de porte à porte devraient obligatoirement être titulaires.

Mme Trees Pieters (CD&V) se référant à son exposé introductif, où elle a indiqué que le secteur des produits de nettoyage faisait tout particulièrement l'objet de pratiques abusives, entend souligner qu'un tel montant de 250 euros est à ses yeux un maximum absolu.

Mme Magda Demeyer (sp.a-spirit), après avoir discuté avec la ministre à propos du montant-seuil introduit un sous-amendement n°13 (DOC 51 1534/003), visant à faire passer ce montant à 250 euros.

Elle rappelle son exposé introductif concernant la suggestion de l'Inspection économique d'interdire les ventes de porte à porte. Ce montant de 250 euros doit être indexé.

La ministre précise que certains secteurs pourront bénéficier d'habilitations valant dérogations, données par arrêté royal.

Art. 9

L'amendement n° 1 (DOC 51 1534/002) de M. Georges Lenssen est retiré, suite à l'explication de la ministre précisant que l'article 9 de ce projet modifie l'article 5 de la loi d'une façon telle que le Roi peut déterminer que certaines ventes occasionnelles, sans but commercial ne sont pas soumises aux dispositions de la loi.

van de noodzaak de praktijk van bepaalde malafide verkopers te bestrijden.

De minister kan het eens zijn met het principe, maar vindt het bedrag van 100 euro te laag. Dat amendement kan dus worden aanvaard op twee voorwaarden: het grensbedrag moet worden verhoogd en de Koning moet de mogelijkheid krijgen om afwijkingen toe te staan voor de sectoren waarvoor een dergelijke regel problemen zou kunnen doen rijzen, bijvoorbeeld elektrische toestellen.

Volgens *de heer Georges Lenssen (VLD)* sluit dit amendement grotendeels aan bij de ideeën die hij verdedigt, maar hij steunt de door mevrouw De Meyer gekozen methode niet.

Volgens hem verdient het de voorkeur beter te controleren en de misbruiken beter te bestraffen, in plaats van een maximumbedrag van 100 euro vast te stellen, dat overigens veel te laag is.

Een mogelijke methode om dat doel te halen, is bijvoorbeeld een legitimatiekaart die zou worden uitgereikt door de gemeenten en waarover de colporteurs verplicht moeten beschikken.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) verwijst naar haar inleidende uiteenzetting, waarin ze heeft aangegeven dat misleidende praktijken vooral in de sector van de schoonmaakproducten gangbaar zijn; ze wenst erop te attenderen dat volgens haar een bedrag van 250 euro een absoluut maximum is.

Mevrouw Magda De Meyer (sp.a-spirit) bespreekt de kwestie van het grensbedrag met de minister en dient vervolgens subamendement nr. 13 (DOC 51 1534/003) in, dat ertoe strekt het bedrag op te trekken tot 250 euro.

Ze verwijst naar haar inleidende uiteenzetting over de suggestie van de economische inspectie om colportage te verbieden. Dat bedrag van 250 euro moet wel aan het indexcijfer worden gekoppeld.

De minister preciseert dat voor bepaalde sectoren machtigingen zullen kunnen worden verleend die gelden als afwijkingen en die bij koninklijk besluit worden verleend.

Art. 9

De heer Georges Lenssen (VLD) trekt zijn amendement nr. 1 (DOC 51 1534/002) in, ingevolge de uitleg van de minister, die aangeeft dat artikel 9 van dit wetsontwerp artikel 5 van de wet op zodanige wijze verandert dat de Koning kan bepalen dat sommige occasionele verkopen zonder commercieel doel niet onderworpen zijn

Le membre souhaite insister sur l'importance du rôle des communes dans le contrôle de ces pratiques commerciales.

Mme Trees Pieters (CD&V) souhaite savoir de la part de la ministre s'il est possible d'accorder rapidement une autorisation, par exemple dans le cas d'actions de charité mises sur pied rapidement après la survenance d'une catastrophe naturelle. Quel sera le délai endéans lequel l'autorisation pourra être délivrée?

La ministre précise que la dérogation visée à cet article 9 du projet, concernant l'article 5 de la loi, peut être accordée assez rapidement. Si l'autorisation ne concerne qu'une commune, elle sera accordée par la commune; si elle concerne plusieurs communes, elle sera accordée par le ou la ministre. Une telle autorisation rapide pourra être obtenue à condition que la demande arrive sans retard au ministre. Jusqu'à ce jour il n'y a jamais eu de plainte au sujet des délais de réponse.

Par ailleurs, en cas d'événements exceptionnels comme un tsunami, une habilitation globale peut être donnée, qui peut être rapidement portée à la connaissance des communes et cette information peut également être répercutée dans la presse et à la télévision.

Mme Trees Pieters (CD&V) rappelle la préoccupation émise par le Conseil de la consommation, concernant la protection du consommateur, ainsi que par les représentants des classes moyennes.

Le Conseil se demande quelles seront les conditions fixées par le Roi.

Selon les représentants des associations de consommateurs, il existe un risque de confusion et de tromperie du consommateur lorsque celui-ci est confronté à un commerçant ambulant au siège d'un autre commerçant. Il existe non seulement un risque de confusion en ce qui concerne la qualité exacte du vendeur et/ou du produit ou service (garantie, service après vente, réclamations, ...), mais aussi un risque que le consommateur soit pris au dépourvu et amené à acheter un produit ou service déterminé qu'il n'a pas demandé.

Pour les représentants des classes moyennes, de la distribution et de la production, il n'existe aucun risque de confusion si les différents points de vente sont clairement distincts et s'il s'agit d'une pratique courante, ainsi que l'a rappelé le représentant de la ministre des Classes moyennes. Cette situation n'est nullement comparable à celle d'une foire, d'une fête foraine ou d'une ex-

position à la vente. Het lid onderstreept dat inzake de controle van die handelspraktijken voor de gemeenten een belangrijke rol is weggelegd.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) wenst van de minister te weten of het mogelijk is om snel een machtiging te verlenen, bijvoorbeeld in geval van liefdadigheidsacties die onmiddellijk na een natuurramp worden opgezet. Binnen welke termijn zal de machtiging kunnen worden verleend?

De minister stipt aan dat de afwijking bedoeld in artikel 9 van het wetsontwerp, dat betrekking heeft op artikel 5 van de wet, vrij snel kan worden toegekend. Als de machtiging slechts voor één gemeente geldt, zal ze door de gemeente worden verleend; als het meer dan één gemeente betreft, zal ze door de minister worden verleend. Een dergelijke snelle machtiging zal kunnen worden verkregen op voorwaarde dat de aanvraag onverwijld bij de minister terechtkomt. Tot nu toe zijn er geen klachten geweest over de termijnen waarbinnen wordt geantwoord.

Voorts kan in geval van uitzonderlijke gebeurtenissen zoals een tsunami een algemene machtiging worden verleend, waarvan de gemeenten snel in kennis kunnen worden gesteld, en kan die informatie ook via de pers en de televisie worden verspreid.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) herinnert aan de bezorgdheid van de Raad voor het Verbruik en van de vertegenwoordigers van de middenstand in verband met de bescherming van de consument.

De Raad stelt zich de vraag welke voorwaarden door de Koning zullen worden vastgelegd.

Volgens de vertegenwoordigers van de verbruikersorganisaties ontstaat er gevaar voor verwarring en misleiding van de consument indien hij geconfronteerd wordt met een ambulante handelaar in de vestiging van een andere handelaar. Er is niet enkel een gevaar voor verwarring omtrent de juiste hoedanigheid van de verkoper en/of het product of dienst (waarborg, dienst na verkoop, klachten, ...), maar ook gevaar voor het feit dat de consument overrompeld wordt om een bepaald ongevraagd product of ongevraagde dienst te kopen.

Voor de vertegenwoordigers van de middenstand, de distributie en de productie is er geen risico op verwarring als de verschillende verkooppunten duidelijk van elkaar gescheiden zijn en het een courante praktijk betreft, zoals door de vertegenwoordiger van de minister van middenstand werd herinnerd. Deze situatie is geenszins vergelijkbaar met die van een beurs, kermis of ten-

position. Les représentants des classes moyennes estiment qu'il est absolument indispensable de limiter strictement cette possibilité de vendre dans les locaux d'un autre commerçant. Dans le cas contraire, un commerçant qui ne serait pas enregistré pour exercer son activité dans un grand espace commercial, pourrait parfaitement proposer cet espace à un grand nombre de vendeurs et ainsi organiser un marché privé, sans qu'une autorisation préalable de la commune soit requise.

Comment l'arrêté royal va-t-il remédier à ces problèmes? Quelles seront les conditions qui seront fixées?

La ministre répond à l'intervenante que tout commerçant ambulant doit pouvoir s'identifier avec une carte de marchand ambulant. Le projet fait ainsi rentrer dans le cadre de la loi la pratique administrative déjà d'application (voir article 7 du projet concernant l'article 3 de la loi). A ce jour, l'administration n'a pas reçu de plainte à ce sujet; aucun problème ne se pose donc à ce sujet dans la pratique.

Mme Trees Pieters (CD&V) demande à la ministre si tout le monde doit bien être titulaire d'une autorisation.

M. Paul Tant, président de la commission (CD&V) se demande à ce sujet si des personnes se livrant exclusivement à des démonstrations de produits ou de services, par exemple des promotions, sont ou non soumis à l'obligation d'être titulaire d'une autorisation.

La ministre répond qu'une activité consistant exclusivement à présenter des produits ou des services ne nécessite pas la possession d'une carte de commerçant ambulant. Toutefois, s'il est proposé en vente des produits ou des services en rapport avec la démonstration dans l'entourage immédiat de la démonstration (par exemple à la sortie du magasin où la démonstration a lieu), ladite activité sera alors considérée comme une vente et la personne effectuant la présentation devra être titulaire de la carte et de l'autorisation requise.

Art. 10

Cette disposition du projet n'a fait l'objet d'aucun amendement déposé.

toonstelling. De vertegenwoordigers van de middenstand achten het absoluut noodzakelijk dat die mogelijkheid om te verkopen in de ruimten van een andere handelaar strikt wordt beperkt. In het andere geval zou een handelaar, die niet zou ingeschreven zijn om zijn activiteit uit te oefenen in een grote commerciële ruimte, deze ruimte perfect kunnen aanbieden aan een groot aantal verkopers en op die manier een privé-markt inrichten, zonder dat een voorafgaande machtiging van de gemeente vereist is.

Hoe zal hieraan tegemoet gekomen worden in het koninklijk besluit? Welke voorwaarden zullen vastgelegd worden?

De minister gaat in op de vraag van de spreekster en geeft aan dat elkeen die aan ambulante handel doet, zich moet kunnen legitimeren met een kaart van ambulant handelaar. Krachtens dit wetsontwerp wordt een wettelijke regeling ingesteld voor de al vigerende administratieve regeling (zie artikel 7 van het wetsontwerp, dat betrekking heeft op artikel 3 van de wet). Tot dusver heeft het bestuur in dat verband nog geen klachten ontvangen; in de praktijk rijzen terzake dus geen moeilijkheden.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) vraagt of iedereen wel degelijk over een dergelijke machtiging moet beschikken.

Voorzitter Paul Tant (CD&V) vraagt zich in dat verband af of een dergelijke machtiging ook vereist is voor wie uitsluitend producten of diensten demonstreert, bijvoorbeeld bij promotie-acties.

De minister antwoordt dat de kaart van ambulant handelaar niet vereist is voor wie een activiteit uitoefent die niet verder gaat dan het demonstreren van producten of diensten. Zo daarentegen producten of diensten die verband houden met de demonstratie ook te koop worden aangeboden in de onmiddellijke omgeving van die demonstratie (bijvoorbeeld bij de uitgang van de winkel waar de demonstratie doorgaat), dan wordt die activiteit wél als een verkoop beschouwd, wat meebrengt dat de demonstrateur in het bezit moet zijn van de vereiste kaart en machtiging.

Art. 10

Op deze bepaling van het wetsontwerp waren geen amendementen ingediend.

Mme Trees Pieters (CD & V) envisage cependant le dépôt d'un amendement apportant des modifications à cette disposition. Cette proposition vise à rédiger d'une autre façon l'article 6, §1er de la loi, visée par l'article 10 du projet. La principale modification par rapport au projet initial est de ne pas prévoir la possibilité pour le Roi d'apporter des restrictions horaires à l'exercice de tout ou partie des activités visées.

Ce projet d'amendement de Mme Trees Pieters est rédigé de la façon suivante et justifié pour les raisons qui suivent par son auteur.

«Art. 6. — § 1er. Le Roi peut, pour des motifs d'ordre public, de santé publique ou de protection du consommateur, sans préjudice des dispositions de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur et à celles de la loi du 9 février 1994 sur la sécurité des produits et des services, interdire la vente de certains produits et services ou catégories de produits et services dans l'exercice des activités ambulantes et foraines, soit de manière généralisée, soit partielle en fonction du lieu d'activité.»

Cette disposition semble constituer une limitation des compétences autrefois dévolues au Roi (loi de 93), qui était en effet habilité à interdire la vente de presque tout produit pour autant qu'il se conforme à la législation existante. L'arrêté royal du 3 avril 1995 portant exécution de la loi du 25 juin 1993 dispose, par exemple, que les métaux précieux, les montures, les bijoux d'imitation, les articles de cuir, les articles d'horlogerie, etc. ne peuvent pas faire l'objet d'une activité ambulante. Ces exclusions avaient vraisemblablement leur raison d'être.

Les questions suivantes sont formulées:

- Ne s'agit-il pas d'une limitation du champ d'application?
- Comment le ministre justifie-t-il cette modification?
- Quels sont les produits visés aux articles 9 à 11 de l'arrêté royal qui, sur la base de la modification de cette disposition, ne pourront plus être exclus?

La ministre communique à l'intervenante sa conviction que la disposition du projet a un champ d'application suffisamment large et qu'il n'est donc pas nécessaire de la modifier.

Le projet du gouvernement prévoit bien la possibilité d'interdire certaines ventes pour des raisons liées à l'ordre public, la santé publique ou la protection du consommateur. Cet article 10 du projet permettrait ainsi, par

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) overweegt evenwel een amendement in te dienen, teneinde die bepaling te wijzigen. Het strekt ertoe het bij artikel 10 van het wetsontwerp vervangen artikel 6, §1, van de wet anders te redigeren. De belangrijkste wijziging, ten opzichte van het wetsontwerp, zou erin bestaan niet te voorzien in de mogelijkheid dat de Koning beperkingen kan opleggen «die betrekking hebben op de uren van uitoefening op het geheel of een gedeelte van die activiteiten».

Mevrouw Pieters geeft volgende verantwoording van het amendement, dat luidt als volgt:

«Art. 6. — § 1. De Koning kan, om redenen van openbare orde, volksgezondheid of bescherming van de consument, zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de wet van 14 juli 1991 op de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument noch aan deze van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten, de verkoop van bepaalde producten en diensten of categorieën van producten of diensten tijdens de uitoefening van ambulante of kermisactiviteiten verbieden, hetzij in het algemeen, hetzij gedeeltelijk in functie van de plaats van de activiteit.»

Dit lijkt een vernauwing van de bevoegdheid die de Koning in het verleden (wet 93) had waarbij de Koning de macht had om van bijna alle zaken de verkoop te verbieden voor zover dit in lijn was met bestaande wetgeving. Zo bepaalt het KB van 95 ter uitvoering van de wet van 93 bijvoorbeeld volgende zaken die geen ambulante activiteit zijn: edele metalen, monturen, namaakjuwelen, lederwaren, horlogemakersartikelen, ... Deze uitsluitingen hebben waarschijnlijk hun doel gehad.

De volgende vragen worden gesteld:

- Is dit geen inperking van het toepassingsgebied?
- Hoe rechtvaardigt de minister dit?
- Welke zaken die vervat zijn in de artikelen 9 tot 11 van het KB zullen niet op basis van deze gewijzigde bepaling niet meer kunnen uitgesloten worden?

De minister deelt de spreekster mee dat zij ervan overtuigd is dat het toepassingsgebied van het ontwerp ruim genoeg is, en derhalve niet moet worden gewijzigd.

Het wetsontwerp voorziet wel in de mogelijkheid om bepaalde verkopen te verbieden om redenen die verband houden met de openbare orde, de volksgezondheid of de bescherming van de consument. Zo zou men

exemple, d'interdire la vente de produits d'entretien non conformes aux règles de sécurité en vigueur. Tous les produits répondant à ces conditions (une interdiction seulement motivée par le fait du prince est bien entendu impossible) peuvent se voir interdits de vente, y compris donc les produits évoqués par Mme Pieters comme par exemple les montures de lunette. Elle est parfaitement d'accord avec le souhait de Mme Pieters d'inclure dans l'arrêté royal d'exécution, déterminant les produits interdits de vente ambulante, les montures de lunette, les métaux précieux, les imitations de bijoux et les articles d'horlogerie, si une telle inclusion est justifiée par des raisons d'ordre public (par exemple des mafias se livrant au trafic de pierres précieuses).

Art. 11

L'amendement n° 4 (DOC 51 1534/003) de Mme Trees Pieters prévoit une exonération de taxes pour les produits vendus à des fins exclusivement charitables. Elle explique son projet d'amendement en se référant à la justification donnée dans son amendement, tout en précisant que cette exonération ne vaudrait pas si une autre loi prévoyait explicitement une taxation.

La ministre répond que ni la loi actuelle ni le projet ne prévoient de taxes sur les ventes à but charitable mais que la présente loi de 1993 ne peut pas aller à l'encontre d'autres lois, par exemple fiscales. Le problème s'est présenté à l'occasion des actions en faveur des victimes du tsunami. Elle considère que cet amendement est inutile.

Mme Trees Pieters retire son amendement n° 4.

Art. 12

Aucun amendement n'a été déposé.

Art. 13

L'amendement n° 5 (DOC 51 1534/003) de Mme Trees Pieters (CD&V) vise à remplacer le dernier aliéna de l'article 13 du projet, modifiant l'article 8 de la loi. La disposition du projet initial comme celle proposée dans l'amendement ont toutes deux pour objectif de mainte-

op grond van dit artikel 10 van het wetsontwerp bijvoorbeeld de verkoop kunnen verbieden van onderhoudsproducten die niet beantwoorden aan de vigerende veiligheidsvoorschriften. Alle producten die aan die voorwaarden voldoen (een verbod louter op grond van willekeur is uiteraard uitgesloten), kan een verkoopverbod worden opgelegd. Zulks geldt derhalve ook voor de door mevrouw Pieters genoemde producten, zoals brilmonturen. De minister staat volledig achter de wens van mevrouw Pieters om in het uitvoeringsbesluit tot vaststelling van de voor de ambulante handel verboden producten ook brilmonturen, edelmetalen, namaakjuwelen en horloges op te nemen, op voorwaarde dat een soortgelijke maatregel verantwoord is om redenen van openbare orde (bijvoorbeeld als edelstenen door maffiosi worden verhandeld).

Art. 11

Amendement nr. 4 (DOC 51 1534/003) van mevrouw Trees Pieters (CD&V) voorziet in de vrijstelling van heffingen voor de producten die worden verkocht «met een uitsluitend menslievend doel». Voor toelichting bij het ontworpen amendement verwijst zij naar de verantwoording ervan, en preciseert zij dat die vrijstelling alleen geldt in de mate dat soortgelijke heffingen niet bij andere wetten uitdrukkelijk zijn ingesteld.

De minister antwoordt dat de vigerende wet noch het wetsontwerp heffingen instellen op de verkoop met een menslievend doel, maar dat de huidige, van 1993 daterende wet niet mag ingaan tegen andere – onder meer fiscale – wetten. Het probleem heeft zich voorgedaan naar aanleiding van de acties ten voordele van de slachtoffers van de tsoenami. Zij vindt dat dit amendement geen doel dient.

Mevrouw Trees Pieters trekt amendement nr. 4 in.

Art. 12

Op dit artikel werden geen amendementen ingediend.

Art. 13

Amendement nr. 5 (DOC 51 1534/003) van mevrouw Trees Pieters (CD&V) strekt ertoe het laatste lid van het ontworpen artikel 13 tot wijziging van artikel 8 van de wet te vervangen. Zowel de bepaling van het oorspronkelijke ontwerp als die van het amendement beogen de

nir la diversité de l'offre dans les marchés. Mme Pieter estime cependant la formulation de son amendement plus appropriée du point de vue technique.

Pour commenter cet amendement, elle se réfère à la justification donnée dans le document DOC 51 1534/003.

L'président, Mr. Paul Tant estime lui aussi que la traduction en néerlandais de la version française de cette disposition pourrait être améliorée; les termes «om de diversiteit in het aanbod te waarborgen» auraient en effet constitué une traduction plus heureuse. La commission accepte sa proposition de régler ce problème par le biais d'une correction technique.

En conséquence, *Mme Pieters* retire son amendement n°5.

L'amendement n° 6 du même auteur prévoit que le règlement applicable pourrait prévoir une limitation du nombre d'emplacement par secteur, afin de maintenir la diversité de l'offre. Pour ses commentaires, *Mme Trees Pieters* se réfère à la justification donnée dans le document 51 1534/003.

Le président, Mr Paul Tant fait remarquer qu'il a été précisé lors des discussions qu'il est bien possible d'adopter un règlement qui prévoit des dispositions garantissant cette diversité de l'offre.

Mme Trees Pieters retire donc son amendement n° 6.

Art. 14

L'amendement n° 7 de *Mme Trees Pieters*, (DOC 51 1534/003) vise à remplacer, à l'article 14, § 4 du projet, concernant l'article 9 de la loi, le terme «en» («et») par le terme «of» («ou»), de manière à élargir les cas où une autorisation d'exercice d'activité peut être refusée.

Pour ses explications, *Mme Trees Pieters* se réfère à la justification donnée dans le document 51 1534/003.

La ministre marque son accord avec cet amendement.

Art. 15

Cette disposition du projet n'a fait l'objet d'aucun amendement.

verscheidenheid van het marktaanbod op peil te houden. *Mevrouw Pieters* vindt evenwel dat de bewoordingen van haar amendement beter aansluiten bij het technisch jargon.

Voor de toelichting bij dit amendement verwijst zij naar de verantwoording in document DOC 51 1534/003.

Voorzitter Paul Tant (CD&V) is eveneens van mening dat de Nederlandse vertaling van de Franse tekst van die bepaling beter kan; «om de diversiteit in het aanbod te waarborgen» ware inderdaad een betere vertaling geweest. De commissie gaat in op zijn voorstel om dat knelpunt weg te werken aan de hand van een technische verbetering.

Daarop trekt *mevrouw Pieters* amendement nr. 5 in.

Amendement nr. 6 van dezelfde indienster bepaalt dat het van toepassing zijnde reglement, met het oog op het op peil houden van het aanbod, het aantal standplaatsen per sector kan beperken. Voor de toelichting verwijst *mevrouw Trees Pieters* naar de verantwoording in document DOC 51 1534/003.

Voorzitter Paul Tant (CD&V) merkt op dat bij de bespreking is gepreciseerd dat het wel degelijk mogelijk is een reglement in te stellen dat voorziet in bepalingen die de verscheidenheid in het aanbod moeten waarborgen.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) trekt derhalve amendement nr. 6 in.

Art. 14

Amendement nr. 7 van *mevrouw Trees Pieters* (DOC 51 1534/003) strekt ertoe in het ontworpen artikel 14, § 4, betreffende artikel 9 van de wet, het woord «en» / «et» te vervangen door het woord «of» / «ou», teneinde het aantal gevallen uit te breiden waarin de machtiging tot uitoefening van de ambulante activiteit kan worden geweigerd.

Voor de toelichting verwijst *mevrouw Trees Pieters* naar de verantwoording in document DOC 51 1534/003.

De minister stemt in met dit amendement.

Art. 15

Op dit artikel worden geen amendementen ingediend.

Art. 16

L'amendement n° 8 (DOC 51 1534/003) de Mme Trees Pieters vise à remplacer le terme «en» («et») par le terme «of» («ou»), de manière à élargir les possibilités de refuser une autorisation pour l'organisation des activités visées par cette disposition.

L'intervenant précise que ce changement devrait s'opérer dans la troisième et dernière phrase de l'article 16 du projet.

L'amendement n° 9 (DOC 51 1534/003) du même auteur vise à éviter que les marchés organisés sur des terrains privés ne se voient pas appliquer les règles prévues par le règlement applicable aux marchés. L'amendement précise donc que les marchés organisés sur des terrains privés sont non seulement soumis à autorisation de la commune mais également aux règles prévues par le règlement applicable aux marchés.

Mme Trees Pieters renvoie au document 51 1534/003 pour la justification de cet amendement.

La ministre estime que cet amendement n'est pas nécessaire car l'autorisation de la commune suffit et donne plus de souplesse d'action aux communes, qui pourront adapter les conditions de l'autorisation aux circonstances de l'espèce car toutes les circonstances ne sont pas identiques.

M. Paul Tant, président de la commission (CD&V), répondant à une intervention de Mme Magda Demeyer, rappelle que la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs est bien d'application dans ce cas. La commune pourra soumettre une autorisation relative à un marché organisé sur un terrain privé à des conditions mais devra également justifier son éventuel refus sur le document notifié à l'intéressé(e). Si ces conditions ne sont pas respectées, il y a alors vice de forme.

Mme Magda Demeyer (sp.a-spirit) souhaite savoir de la ministre s'il serait possible pour une commune de refuser une autorisation sur base de critères économiques; par exemple, si un marché fait naître une trop forte concurrence avec les commerçants établis sur la commune.

Art. 16

Amendement nr. 8 (DOC 51 1534/003) van mevrouw Trees Pieters (CD&V) strekt ertoe het woord «en» / «et» te vervangen door het woord «of» / «ou», teneinde meer mogelijkheden te creëren om een machtiging voor het organiseren van de bij deze bepaling bedoelde activiteiten te weigeren.

De spreekster preciseert dat die wijziging zou moeten worden opgenomen in de derde en laatste zin van het ontworpen artikel 16.

Amendement nr. 9 (DOC 51 1534/003) van dezelfde indienster strekt ertoe te voorkomen dat voor de op privé-terreinen georganiseerde markten niet de regels zouden gelden waarin het op de markten toepasselijke reglement voorziet. In het amendement wordt dan ook gepreciseerd dat voor de op privé-terreinen georganiseerde markten niet alleen door de gemeente een machtiging moet worden verleend, maar dat die markten bovendien ook onderworpen zijn aan de regels welke zijn vervat in het op de markten toepasselijke reglement.

Mevrouw Trees Pieters verwijst voor de verantwoording van dat amendement naar document DOC 51 1534/003.

Volgens de minister is dat amendement niet nodig, aangezien de machtiging door de gemeente volstaat; bovendien biedt zij de gemeenten de gelegenheid soepeler op te treden. De gemeenten zullen immers de machtigingsvoorwaarden kunnen aanpassen aan de omstandigheden in kwestie, want niet alle omstandigheden zijn identiek.

Commissievoorzitter Paul Tant (CD&V) herinnert er in antwoord op een betoog van mevrouw Magda De Meyer aan dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen in dit geval wel degelijk van toepassing is. De gemeente zal een op een privé-terrein georganiseerde markt weliswaar aan een voorafgaande machtiging kunnen onderwerpen, maar zij zal ook een weigering met redenen moeten omkleden in het aan de betrokkene betekende document. Zo die vormvereisten niet in acht worden genomen, zal sprake zijn van een vormgebrek.

Mevrouw Magda De Meyer (sp.a-spirit) wenst van de minister te vernemen of het voor een gemeente mogelijk ware op grond van economische criteria een machtiging te weigeren, bijvoorbeeld wanneer een markt al te hevige concurrentie uitlokt met de in de gemeente gevestigde handelaren.

La ministre répond qu'il serait possible d'interdire une telle chose, moyennant due justification; sans préjudice de la possibilité pour la commune de prévoir des conditions à son autorisation. Il est important de laisser la commune gérer les affaires au mieux des intérêts de tout le monde et ne pas restreindre son champ de décision. Par ailleurs, un règlement ne saurait de toute façon pas prendre en compte toutes les situations.

Mme Trees Pieters (CD&V) s'interroge sur la situation concrète suivante; une personne obtient de la commune une autorisation pour organiser un marché sur un terrain privé mais cette autorisation est mal rédigée et ne prévoit pas les détails nécessaires concernant les emplacements respectifs; la personne ayant obtenu l'autorisation s'installe alors à un endroit inapproprié tant du point de vue de la sécurité que du point de vue de la concurrence avec les commerçants établis de la commune. Cet exemple ne montre-t-il pas qu'un minimum de réglementation devrait être prévu dans ce domaine?

La ministre maintient son point de vue selon lequel il ne faut pas entraver la marge de manœuvre des communes et éviter que l'obligation d'avoir un règlement ne serve de prétexte pour introduire des recours devant le conseil d'État parce que tel ou tel élément n'est pas prévu, sachant que la commune ne sait évidemment pas penser à tout; une telle situation risquerait d'obliger certaines communes à accorder l'autorisation contre leur gré. Concernant le lieu, il semble logique que la commune demande les informations requises avant de se prononcer sur l'octroi de l'autorisation.

Mme Magda Demeyer s'interroge sur les recours dont disposent les communes au cas où les conditions de l'autorisation ne seraient pas respectées.

La ministre répond qu'il est parfaitement possible aux communes de retirer l'autorisation ou la carte de commerçant ambulancier, ainsi que d'imposer des amendes; cela vaut également pour les brocantes mais dans ce secteur un arrêté royal spécifique doit encore être pris afin de définir les droits respectifs des professionnels (pour qui il s'agit de la profession principale) et des particuliers.

Mme Trees Pieters retire son amendement n° 9.

De minister antwoordt daarop dat zulks mogelijk zou zijn, mits het naar behoren met redenen wordt omkleed; bovendien heeft de gemeente onverminderd de mogelijkheid aan haar machtiging voorwaarden te verbinden. Het is van belang de gemeenten de zaken zo goed mogelijk in ieders belang te laten regelen, en hun bevoegdheidsgebied niet in te perken. In een reglement kan trouwens hoe dan ook niet met alle situaties rekening worden gehouden.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) heeft vragen bij de volgende concrete situatie: iemand krijgt van de gemeente een machtiging om op een privé-terrein een markt te organiseren, maar die machtiging is gebrekkig opgesteld, en voorziet niet in de benodigde bijzonderheden over de respectieve standplaatsen; de persoon die de machtiging heeft verkregen, stelt zich dan op een ongeschikte plaats op, zowel wat de veiligheid als wat de concurrentie met de in de gemeente gevestigde handelaren betreft. Toont dat voorbeeld niet aan dat op dat punt zou moeten worden voorzien in een minimum aan reglementering?

De minister blijft bij haar standpunt dat de handelingsvrijheid van de gemeenten niet mag worden ingeperkt, en dat moet worden voorkomen dat een reglement als voorwendsel dient om bij de Raad van State beroep aan te tekenen omdat een of ander facet niet is vastgelegd, in de wetenschap dat de gemeente vanzelfsprekend niet aan alles kan denken. Een dergelijke situatie zou sommige gemeenten dwingen tegen hun wil in een machtiging te verlenen. Met betrekking tot de standplaats lijkt het logisch dat de gemeente de benodigde inlichtingen inwint alvorens ze zich over de toekenning van de machtiging uitsprekt.

Mevrouw Magda De Meyer (sp.a-spirit) vraagt zich af welke beroepsmogelijkheid de gemeenten hebben in gevallen waarin de machtigingsvoorwaarden niet in acht worden genomen.

De minister antwoordt dat de gemeenten probleemloos de machtiging of de kaart van ambulante handelaren kunnen intrekken, alsook geldboeten kunnen opleggen. Zulks geldt evenzeer voor rommelmarkten, maar in die sector moet nog een specifiek koninklijk besluit worden uitgevaardigd teneinde de respectieve rechten te bepalen van enerzijds de beroepshandelaren (voor wie het het hoofdberoep is) en anderzijds de particulieren.

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) trekt haar amendement nr. 9 in.

Art. 17

Aucun amendement n'a été déposé.

Art. 18

L'amendement n° 10 introduit par *Mme Trees Pieters* vise à permettre aux communes d'envoyer les procès-verbaux d'infraction aussi bien par envoi postal recommandé que par courrier électronique recommandé.

L'intervenante se réfère à la justification donnée dans le document 51 1534/003.

La ministre marque son accord avec cet amendement.

Art. 19, 20 et 21

Aucun amendement n'a été introduit et aucun membre n'a formulé de remarques.

Art. 22

L'amendement n° 11 (DOC 51 1534/003) introduit par *Mme Trees Pieters* (CD&V) vise à modifier l'article 14, 2° de la loi, de façon à préciser qu'il n'est pas nécessaire de violer la loi «et» les arrêtés d'exécution pour se voir sanctionné. L'amendement procède pour cela à un ajout à l'article 22, point c) du projet. Il suffit de violer la loi «ou» les arrêtés d'exécution. Pour ce faire, le terme «en» («et») se verrait remplacé par le terme «of» («ou»).

Mme Trees Pieters se réfère à nouveau à la justification du document 51 1534/003.

La ministre souhaite souligner que, puisque les arrêtés d'exécution sont pris en application de la loi, le fait de violer un arrêté d'application implique par là même que la loi est également violée. Pour les cas éventuels où il serait possible de violer la loi sans violer en même temps un arrêté d'exécution, il est évident que le «et» («en») ne doit pas être pris dans un sens restrictif et être lu dans le sens de «et/ou». Elle ne voit donc aucune objection à ce que l'amendement soit maintenu.

Art. 17

Op dit artikel werden geen amendementen ingediend.

Art. 18

Amendement nr. 10 (DOC 51 1534/003) van *mevrouw Trees Pieters* (CD&V) strekt ertoe de gemeenten toe te staan de processen-verbaal ingevolge overtredingen zowel per aangetekende brief als per aangetekend elektronisch bericht te verzenden.

De spreekster verwijst naar de in DOC 51 1534/003 verschaftte verantwoording.

De minister stemt in met dat amendement.

Art. 19, 20 en 21

Op deze artikelen worden geen amendementen ingediend. Bovendien worden er door geen enkel lid opmerkingen over gemaakt.

Art. 22

Amendement nr. 11 (DOC 51 1534/003) van *mevrouw Trees Pieters* (CD&V) strekt tot wijziging van artikel 14, 2°, teneinde te preciseren dat het niet vereist is tegelijkertijd de wet en de uitvoeringsbesluiten te overtreden. Met het oog daarop voorziet het amendement in een toevoeging aan artikel 22, c), van het wetsontwerp, luidens welke het volstaat hetzij de wet, hetzij de uitvoeringsbesluiten te overtreden. Zulks zou worden bewerkstelligd door het woord «en» («et») te vervangen door het woord «of» («ou»).

Mevrouw Trees Pieters verwijst opnieuw naar de verantwoording bij haar amendement nr. 11 (DOC 51 1534/003).

De minister wenst te onderstrepen dat aangezien de koninklijke besluiten worden genomen ingevolge de wet, de schending van een uitvoeringsbesluit tegelijk inhoudt dat ook de wet is overtreden. Voor de eventuele gevallen waarbij het mogelijk zou zijn de wet te overtreden zonder tegelijkertijd het koninklijk besluit te schenden, ligt het voor de hand dat de «en» niet in beperkende zin moet worden begrepen, maar in de zin van «en/of». Zij heeft er dus geen bezwaar tegen het amendement aan te houden.

Art. 23, 24 et 25

Aucun amendement n'a été déposé.

Art. 26

L'amendement n° 12 (DOC 51 1534/003) de Mme Trees Pieters vise à faire coïncider l'entrée en vigueur de la loi avec la publication des arrêtés royaux d'exécution.

La ministre est parfaitement d'accord avec l'idée émise par l'intervenante. Elle a bien l'intention de faire coïncider l'entrée en vigueur de la loi avec celle des arrêtés royaux. Une telle coïncidence est parfaitement possible puisque c'est le Roi qui détermine la date d'entrée en vigueur de la loi.

Suite à ces clarifications, Mme Trees Pieters retire son amendement n°12.

VI. — VOTES

Art. 1 à 6

Ces dispositions sont adoptées à l'unanimité.

Art. 7

L'amendement n°3 est adopté à l'unanimité.

L'article 7 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 8

Le sous-amendement n° 13 est adopté par 5 voix contre 3 et 3 abstentions.

L'amendement n° 2 est adopté par 5 voix contre 3 et 3 abstentions.

L'article 8 ainsi amendé est adopté par 6 voix et 5 abstentions.

Art. 9

L'amendement n° 1 est retiré.

Art. 23, 24 en 25

Er wordt geen enkel amendement ingediend.

Art. 26

Mevrouw Trees Pieters (CD&V) dient amendement nr. 12 (DOC 51 1534/003) in, dat ertoe strekt de inwerkingtreding van de wet te laten samenvallen met de bekendmaking van de uitvoeringsbesluiten.

De minister is het roerend eens met de spreekster. Zij is wel degelijk van plan de inwerkingtreding van de wet te laten samenvallen met die van de koninklijke besluiten. Een dergelijke samenvallende datum is perfect mogelijk, aangezien de Koning de datum van inwerkingtreding van de wet bepaalt.

Na die verduidelijkingen trekt mevrouw Pieters amendement nr. 12 in.

VI. — STEMMINGEN

Art. 1 tot 6

Deze bepalingen worden eenparig aangenomen.

Art. 7

Amendement nr. 3 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

Art. 8

Subamendement nr. 13 wordt aangenomen met 5 tegen 3 stemmen en 3 onthoudingen.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 5 tegen 3 stemmen en 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt aangenomen met 6 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 9

Amendement nr. 1 wordt ingetrokken.

L'article 9 inchangé est adopté à l'unanimité.

Art. 10

L'article 10 est adopté à l'unanimité.

Art. 11

L'amendement n° 4 est retiré.

L'article 11 est adopté à l'unanimité.

Art. 12

L'article 12 est adopté à l'unanimité.

Art. 13

Les amendements 5 et 6 sont retirés.

L'article 13 est adopté à l'unanimité.

Art. 14

L'amendement n° 7 est adopté à l'unanimité.

L'article 14 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 15

L'article 15 est adopté à l'unanimité.

Art. 16

L'amendement n° 8 est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 9 est retiré.

L'article 16 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 17

L'article 17 est adopté à l'unanimité.

Het ongewijzigde artikel 9 wordt eenparig aangenomen.

Art. 10

Artikel 10 wordt eenparig aangenomen.

Art. 11

Amendement nr. 4 wordt ingetrokken.

Artikel 11 wordt eenparig aangenomen.

Art. 12

Artikel 12 wordt eenparig aangenomen.

Art. 13

De amendementen nrs. 5 en 6 worden ingetrokken.

Artikel 13 wordt eenparig aangenomen.

Art. 14

Amendement nr. 7 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 14 wordt eenparig aangenomen.

Art. 15

Artikel 15 wordt eenparig aangenomen.

Art. 16

Amendement nr. 8 wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 9 wordt ingetrokken.

Het aldus geamendeerde artikel 16 wordt eenparig aangenomen.

Art. 17

Artikel 17 wordt eenparig aangenomen.

Art. 18

L'amendement n° 10 est adopté à l'unanimité.

L'article 18 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 19 à 21

Les articles 19 à 21 sont adoptés à l'unanimité.

Art. 22

L'amendement n° 11 est adopté à l'unanimité.

L'article 22 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 23, 24 et 25

Les articles 23, 24 et 25 sont adoptés à l'unanimité.

Art. 26

L'amendement n° 12 est retiré.

L'article 26 est adopté à l'unanimité.

Par dérogation à l'article 82, point 1° du règlement, la commission procède de suite au vote final et adopte à l'unanimité l'ensemble du texte.

Par conséquent, la proposition de loi jointe (DOC 51 0690/001) devient sans objet.

Le rapporteur,

Le président,

Sophie PÉCRIAUX

Paul TANT

Art. 18

Amendement nr. 10 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 18 wordt eenparig aangenomen.

Art. 19 tot 21

De artikelen 19 tot 21 worden eenparig aangenomen.

Art. 22

Amendement nr. 11 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 22 wordt eenparig aangenomen.

Art. 23, 24 en 25

De artikelen 23, 24 en 25 worden eenparig aangenomen.

Art. 26

Amendement nr. 12 wordt ingetrokken.

Artikel 26 wordt eenparig aangenomen.

In afwijking van artikel 82, punt 1, van het Reglement gaat de commissie vervolgens tot de eindstemming over en neemt de hele tekst eenparig aan.

Bijgevolg vervalt het toegevoegde wetsvoorstel (DOC 51 0690/001).

De rapporteur,

De voorzitter,

Sophie PÉCRIAUX

Paul TANT